Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 551
Vineri 7 august 1959

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

Muncă rodnică pe ogoare

Fruntaşi la treieriş

In raionul Huşi colectiviştii şi întovărăşiţii folosind din plin fiecare zi bună de muncă, au reuşit ca în ziua de 29 iulie să termine în întregime secerişul grîului pe suprafaţa de 14.828 ha. Paralel cu secerişul ei au cărat la timp grîul pe arii. Pînă în ziua de 30 iulie, în raionul Huşi a fost treierat grîul de pe o suprafaţă de 8.500 ha., realizîndu-se pînă în prezent 48 la sută din planul de treieriş pe raion.

Printre gospodăriile agricole colective care au terminat treierişul se numără cele din Oţetoaia, Budu-Cantemir, Ivăneşti, Cozmeşti şi Satul Noaci, precum şi întovărăşirile agricole din Dolheşti, Sălăgeni şi altele.

IUJU SCHAFFER
corespondent

Însilozează porumb furajer

Indrumaţi de tehnicieni, membrii gospodăriei agricole colective „Dezrobirea" din comuna Ştefan cel Mare, raionul Corabia, au început însilozatul porumbului furajer. Pînă mai acum cîteva zile colectiviştii de aici au umplut 5 gropi cu o capacitate de peste 200 de tone. In scopul asigurării unei cantităţi cît mai mari de nutreţ murat, pe lîngă porumbul furajer şi o parte din cultura de porumb boabe insuficient dezvoltată, în gospodărie se însilozează şi diferite ierburi de baltă. Cele mai bune rezultate la însilozatul porumbului furajer le-au obţinut brigăzile conduse de Ştefan Călin, Ion Turlacu, Alexandru Preda şi alţii.

D. CUMPANAŞU
corespondent

SELECTEAZĂ GRÎUL DIN NOUA RECOLTĂ

Sămînţa din noua recoltă de cereale a fost adusă imediat după recoltat la magaziile gospodăriei de stat Filiaşi regiunea Craiova. Muncitorii au trecut la selectarea grîului, aşa cum se vede în fotografia de faţă.

Foto: Prof. V. ORZA

IN RAIONUL GURAHONŢ

Zilele călduroase ale lunii iulie au făcut pe ţăranii muncitori de pe ogoarele raionului Gurahonţ să zorească lucrările pentru strîngerea recoltei.

Dacă străbaţi raionul în aceste zile, întîlneşti puţine sate care să nu fi terminat în întregime recoltatul grîului. In fruntea muncilor de vară se află comuna Guranhonţ, care a isprăvit secerişul grîului şi unde în momentul de faţă se lucrează la treieriş, din zori şi pînă în seară. Pot fi amintite şi satul Rosaş, aparţinător comunei Gurahonţ, Bonţeşti şi altele, în care batozele treieră cu întreaga lor capacitate de lucru pentru a termina cît mai repede strînsul păioaselor.

Astfel, de exemple pot fi date încă multe. Astfel, în comuna Zimbru unde comitetul executiv al sfatului comunal împreună cu organizaţia de partid au depus eforturi serioase pentru buna organizare a campaniei, paralel cu lucrările de strîngere a recoltei de păioase s-a dat o mare atenţie şi executării arăturilor de vară.

In cinstea zilei de 23 August, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Gurahonţ şi-au luat angajamentul să termine în cel mai scurt timp treierişul grîului şi să facă arături de vară pe suprafeţe cît mai mari.

ALEXANDRU HERLAU
corespondent

Cu toate forţele la executarea arăturilor de vară

Eforturile depuse de oamenii muncii din comunele raioanelor Filimon Sîrbu, regiunea Galaţi şi Urziceni, regiunea Bucureşti — pentru strîngerea la vreme a recoltei de cereale păioase din acest an, sînt concretizate în stadiul avansat în care se găseşte treierişul. Astfel, zilele trecute, în ambele raioane se treierau ultimele sute de hectare cu grîu. Organizarea temeinică a muncii de recoltare şi treieriş, folosirea judicioasă a tuturor mijloacelor şi forţelor de lucru şi mai cu seamă a numărului mare de combine cu care în ultima vreme au fost înzestrate S.M.T.-urile — au făcut ca, în raionul Urziceni, de pildă, pînă la 1 august să termine treierişul 17 din cele 26 de comune, spre deosebire de anii din

(Continuare în pag. a 3-a)

Pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului nostru muncitor

Zilele trecute a avut loc plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Romînă, care, pe baza expunerii tovarăşului Gheorghe Apostol, a dezbătut şi aprobat sarcinile ce revin sindicatelor în lumina documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c. cu privire la noile măsuri pentru ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

In cuvîntul lor, participanţii la plenara C.C.S. au exprimat entuziasmul puternic cu care oamenii muncii au întîmpinat măsurile prevăzute în raportul tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R., în vederea creşterii bunăstării celor ce muncesc. Pe tot cuprinsul ţării, în oraşe şi sate, în uzine şi fabrici, pe şantiere şi pe ogoare, întregul nostru popor muncitor se angajează cu însufleţire să obţină noi şi noi succese în muncă, pentru înflorirea continuă a patriei noastre socialiste.

Măsurile adoptate de plenară constituie o nouă şi strălucită afirmare a justeţei politicii partidului pe care masele largi ale poporului nostru muncitor o consideră ca pe propria lor politică şi luptă cu fermitate pentru realizarea ei.

Noile măsuri hotărîte de partid prevăd creşterea salariilor muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor, maiştrilor şi funcţionarilor, cadrelor didactice, lucrătorilor din comerţ şi altor categorii de oameni ai muncii, scutirea şi reducerea impozitului la unele categorii de salarii, îmbunătăţirea pensiilor, reducerea preţurilor de vînzare la peste 2.600 de produse industriale şi alimentare. In urma aplicării acestui ansamblu de măsuri, sporul net al veniturilor oamenilor muncii va fi de 4,7 miliarde lei anual. Ca urmare a majorării salariilor, scutirii şi reducerii impozitului pe salarii, salariul mediu va înregistra o creştere efectivă de 12,5 la sută, sporul fiind mai accentuat la salariile muncitorilor, care se vor mări cu 14 la sută.

La baza tuturor acestor importante măsuri adoptate de plenară stau succesele istorice obţinute de eroica noastră clasă muncitoare, de toţi oamenii muncii sub conducerea partidului, în îndeplinirea măreţelor sarcini trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la înfăptuirea cu consecvenţă a politicii leniniste, de industrializare socialistă a ţării. Ca rezultat al politicii de dezvoltare cu precădere a industriei grele — temelia dezvoltării tuturor ramurilor de producţie şi a întregii economii naţionale — producţia industriei mijloacelor de producţie a crescut în anii 1956—1959 cu 56 la sută, iar producţia bunurilor de consum cu 29 la sută. In aceşti ani s-au construit 38 de întreprinderi industriale şi 40 de secţii noi şi s-au dezvoltat şi modernizat alte 125 de întreprinderi.

Creşte rapid producţia industriei siderurgice, ea depăşind producţia anului 1955 cu 70 la sută la oţel, cu peste 55 la sută la laminate, cu 370 la sută la ţevi de oţel şi cu 450 la sută la cocs metalurgic. O asemenea creştere a producţiei siderurgice a fost posibilă datorită şi faptului că în această ramură au fost construite noi capacităţi industriale, printre care oţelăria Siemens Martin de la Hunedoara, fabrica de ţevi de la Roman, 3 linii pentru laminarea tablei subţiri la Galaţi.

O amplă dezvoltare a căpătat industria noastră petroliferă, altădată izvor de bogăţie pentru monopolurile străine. Producţia petroliferă creşte anul acesta cu 21 la sută faţă de 1955, iar pentru mărirea capacităţii de prelucrare au fost construite noile rafinării de la Borzeşti şi Dărmăneşti şi au intrat în funcţiune instalaţiile de la Teleajen pentru producerea uleiurilor superioare.

Industria chimică, aproape inexistentă în trecut, a crescut în perioada anilor 1955—1959 de circa două ori, cu un ritm anual mediu de 19 la sută.

Sarcinile trasate prin planul de electrificare a ţării au fost îndeplinite şi depăşite. Sînt asigurate toate condiţiile pentru ca producţia de energie electrică prevăzută pentru anul 1960 să fie realizată înainte de termen.

Cerinţele mereu crescînde ale oamenilor muncii sînt satisfăcute din ce în ce mai bine de către industria bunurilor de larg consum, care produce în 1959 cu 50 la sută mai mult zahăr decît în 1955, cu 23 la sută mai multe confecţii, cu peste 50 la sută mai multă încălţăminte şi de peste două ori mai multă mobilă.

Faptul că producţia industrială pe un singur trimestru al anului 1959 este mai mare decît producţia obţinută în întreg anul 1938 — anul cu cea mai înaltă producţie industrială în regimul burghezo-moşieresc — demonstrează cu prisosinţă progresele importante ale industriei noastre socialiste în ultimii ani.

Succese importante au fost obţinute în transformarea socialistă a agriculturii. Aproape 2.500.000 familii de ţărani muncitori au păşit cu încredere pe drumul arătat de partid, lucrînd în comun peste 67 la sută din suprafaţa arabilă a ţării. Pentru dezvoltarea agriculturii s-a alocat numai în ultimii 3 ani de către statul democrat popular uriaşa sumă de 8,7 miliarde lei. Zi de zi satul nostru capătă o altă înfăţişare, creşte neîncetat nivelul de viaţă material şi cultural al ţărănimii muncitoare.

Creşterea productivităţii muncii este hotărîtoare pentru victoria orînduirii noi, socialiste. Pe ansamblul industriei noastre, productivitatea muncii creşte în perioada 1955—1959 cu 31 la sută. Deosebit de pozitiv este faptul că în utimii ani, trei sferturi din creşterea producţiei industriale a fost obţinută pe seama creşterii productivităţii muncii.

Prin eforturile susţinute ale muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor, funcţionarilor s-a realizat în această perioadă o reducere a preţului de cost cu 12 la sută. Numai în ultimii patru ani economiile totale realizate prin reducerea preţului de cost se cifrează la 9 miliarde 400 milioane lei.

Noile măsuri pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, care se adaugă celor înfăptuite în perioada ce s-a scurs de la cel de-al II-lea Congres al P.M.R., vor face ca salariul real al oamenilor muncii să crească în anul 1959 cu 30 la sută faţă de 1955, realizîndu-se astfel cu un an mai devreme sarcina trasată de Congres cu privire la creşterea salariului real. Aceasta constituie o mare victorie a regimului nostru democrat popular.

La obţinerea succeselor poporului nostru în opera de construire a socialismului, un aport preţios l-au adus sindicatele — sprijin de nădejde al partidului în realizarea politicii sale. Educate şi îndrumate de partid, sindicatele şi-au îmbunătăţit permanent munca, antrenînd tot mai activ masele muncitoare pentru însuşirea şi traducerea în viaţă a istoricelor hotărîri ale Congresului al II-lea al P.M.R.

Mobilizate de sindicate, mase tot mai largi de muncitori, ingineri şi tehnicieni participă cu succes la întrecerea socialistă în care se manifestă din plin iniţiativa lor creatoare în lupta pentru o producţie mai mare, mai bună şi mai ieftină.

Organele şi organizaţiile sindicale au acordat o atenţie mai mare pregătirii şi desfăşurării consfătuirilor de producţie, şi-au îmbunătăţit activitatea în rîndurile inovatorilor şi raţionalizatorilor, au participat activ la elaborarea şi definitivarea planurilor de stat.

Măsurile adoptate de partid pun în faţa sindicatelor noi şi importante sarcini în lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de stat, creşterea productivităţii muncii, reducerea sistematică a preţului de cost, realizarea de economii şi îmbunătăţirea calităţii produselor, baza sigură pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc din ţara noastră.

★

In raportul prezentat la plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că **„Preocuparea principală a partidului şi guvernului se îndreaptă către ridicarea nivelului de viaţă al clasei muncitoare, clasă care a purtat în mod eroic greul anilor de muncă încordată pentru refacerea şi dezvoltarea economiei naţionale, îndeplinindu-şi misiunea istorică de a organiza şi conduce poporul muncitor în opera de transformare socialistă a societăţii".**

Ca urmare a succeselor obţinute de oamenii muncii în dezvoltarea economiei naţionale, veniturile nete din salarii ale muncitorilor au fost sporite în medie cu aproape 14 la sută faţă de salariul actual, la care dacă adăugăm îmbunătăţirea salarizării efectuată în anii 1957—1958, rezultă că nivelul veniturilor nete provenite din salarii ale muncitorilor creşte în medie cu 34 la sută faţă de 1956.

Organele şi organizaţiile sindicale şi-au adus o contribuţie preţioasă la traducerea în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea sistemului de salarizare şi normare, a cărui experimentare a constituit pentru organele sindicale, pentru toţi activiştii sindicatelor o înaltă şcoală de cunoaştere şi rezolvare practică a problemelor economice concrete ale întreprinderilor de stat din industrie şi agricultură.

Astăzi, ca urmare a măsurilor de îmbunătăţire a sistemului de salarizare şi normare, la a căror experimentare şi stabilire au fost consultate masele largi de oameni ai muncii, salariul tarifar a devenit baza sigură şi stabilă din cîştigul muncitorilor, el reprezentînd circa 83 la sută din venitul muncitorilor, faţă de numai 62 la sută cît era înainte de experimentare. Sistemul îmbunătăţit de salarizare şi normare a muncii a devenit mai mobilizator, mai stimulativ, corespunde mai deplin nivelului de dezvoltare a economiei naţionale şi contribuie din ce în ce mai mult la cointeresarea materială a oamenilor muncii.

Rezultate importante au fost obţinute în direcţia introducerii normelor cu motivare tehnică, acestea reprezentînd astăzi circa 40 la sută din volumul total al muncii în acord, contribuind din plin la aplicarea mai justă a principiului socialist de plată după cantitatea şi calitatea muncii, la sporirea cîştigurilor muncitorilor pe baza unei creşteri continue şi reale a productivităţii muncii.

In acest scop comitetele sindicale din întreprinderi sînt datoare să sprijine conducerile administrative în continuarea acţiunii de introducere a normelor tehnice şi să urmărească justa încadrare a muncitorilor după pregătirea şi calificarea fiecăruia.

O importanţă deosebită a fost acordată îmbunătăţirii salarizării maiştrilor şi creşterii rolului acestora în organizarea şi conducerea producţiei, salariile lor tarifare majorîndu-se în medie cu 20 la sută.

Grija de căpetenie a organelor şi organizaţiilor sindicale din întreprinderi să se exprime în sprijinul acordat maiştrilor pentru ridicarea nivelului lor de cunoştinţe şi pregătire profesională, în însuşirea de către maiştri a tot ceea ce apare nou în meseria sau ramura respectivă, astfel ca ei să se poată ridica la înălţimea rolului de organizatori ai producţiei. In acelaşi timp, fiecare maistru să considere o îndatorire patriotică ajutorul la timp şi calificat pe care să-l acorde muncitorilor din subordine, făcînd din bogata lor experienţă şi pricepere un bun al tuturor muncitorilor pe care-i conduc.

Odată cu sporirea salariilor tarifare ale muncitorilor şi maiştrilor se majorează şi salariile personalului tehnic-ingineresc, administrativ şi de specialitate, în medie cu 8 la sută, diferenţiat pe ramuri şi funcţiuni. Indatorirea de cinste a inginerilor, tehnicienilor, economiştilor este de a depune noi eforturi în lupta pentru introducerea tehnicii avansate şi ridicarea nivelului tehnic profesional al muncitorilor în scopul folosirii depline a capacităţii instalaţiilor, maşinilor şi agregatelor, pentru obţinerea unor economii cît mai mari la cheltuielile de producţie.

Concomitent cu îmbunătăţirea sala-

(Continuare în pag. 2-a)

PE CALEA ELECTRIFICĂRII ŢĂRII

In zece ani, de patru ori mai mult decît în 40 de ani

Mă aflam zilele trecute în casa unui colectivist din satul Cuza Vodă, raionul Medgidia. O casă nouă, frumoasă, cu balcon şi antreu, cu cîteva camere spaţioase, pe care gospodarul şi-a construit-o de pe urma muncii în colectiv. Mihai Gh. Ion, acesta-i numele colectivistului, mă invitase să găzduiesc la el peste noapte. Imi pusese la dispoziţie o cameră curată şi îngrijită ca paharul, în care becul electric răspîndea o lumină plăcută şi odihnitoare.

— Numai cine nu şi-a petrecut serile la lumina opaiţului nu-şi poate da pe deplin seama ce înseamnă electricitatea pentru viaţa de fiecare zi a omului, a remarcat la un moment dat gazda. Vii seara acasă, învîrţi butonul şi-ţi vezi camerile scăldate în lumină. Asculţi radio, citeşti... La noi în sat, a subliniat apoi, aproape că nu mai găseşti colectivist care să conceapă c-ar putea trăi într-o casă fără bec electric...

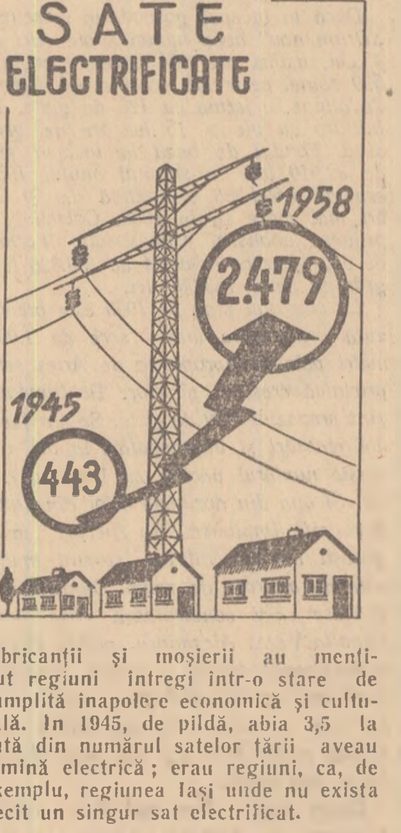
Intr-o formă sau alta, cuvintele acestea le poţi auzi astăzi în mii de aşezări de pe întinsul patriei noastre. Fiindcă astăzi, fie că străbaţi meleagurile Dobrogii colectivizate, fie că te afli pe întinsul Bărăganului sau pe cîmpiile Banatului, fie că poposeşti pe plaiurile Moldovei sau ale Ardealului, te întîmpină, în prag de seară, puzderia becurilor electrice. In anii noştri, folosirea energiei electrice a devenit unul din cele mai importante mijloace prin care partidul, statul democrat-popular, luptă pentru a aduce poporului bunăstare, civilizaţie şi cultură. Ziua de 23 August 1944 a deschis minunate perspective şi în domeniul electrificării patriei...

PĂREREA UNUI „ONORABIL" FOST DEPUTAT IEŞEAN

Există în arhivele care cuprind cuvîntările pe care le ţineau parlamentarii din trecut şi cuvîntul pe care l-a rostit în 1934 de la tribuna parlamentului ţării, un mare moşier din Iaşi. „Introducerea electricităţii în casa lucrătorului sau ţăranului moldovean — spunea reprezentantul moşierilor din Iaşi — ar însemna, domnilor, o profanare a tradiţiunii modului de viaţă al acestor oameni".

Mai pe şleau zis, „onorabilul" deputat ieşean vrea să spună că cu cît masele muncitoare vor fi ţinute mai aproape de opaiţ şi cît mai departe de lumina electrică, de civilizaţie şi cultură, cu atît „tradiţiunile modului de viaţă..." — al acelui mod de viaţă bazată pe exploatare, pe mizerie şi neştiinţă — vor fi mai bine respectate. Era un mod de viaţă care convenea de minune moşierilor şi fabricanţilor, un mod de viaţă în care imensa majoritate a poporului orbăcăia în neştiinţă şi întuneric, trudind din greu pentru exploatatori.

Moşierul din Iaşi exprima de fapt întreaga politică pe care au dus-o în privinţa electrificării toate guvernele burgheze care s-au perindat la cîrma ţării. Sub regimul burghezo-moşieresc, Romînia — o ţară cu mari posibilităţi energetice — se număra şi în privinţa folosirii energiei electrice printre ultimele ţări din Europa. In strînsă cîrdăşie cu trusturile străine, cărora le puneau la dispoziţie bogăţiile ţării,

fabricanţii şi moşierii au menţinut regiuni întregi într-o stare de cumplită înapoiere economică şi culturală. In 1945, de pildă, abia 3,5 la sută din numărul satelor ţării aveau lumină electrică; erau regiuni, ca, de exemplu, regiunea Iaşi unde nu exista decît un singur sat electrificat.

ELECTRIFICAREA — O CAUZĂ A INTREGULUI POPOR

In 1950, la 26 octombrie, plenara Comitetului Central al P.M.R. a aprobat Raportul asupra planului de electrificare a ţării prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Un larg cîmp de activitate se deschide şi în acest domeniu în faţa poporului nostru. Partidul chema masele muncitoare să dea viaţă unui plan măreţ, conceput pe baza învăţăturii leniniste despre electrificare, aplicată în mod creator la condiţiile ţării noastre. „Electrificarea ţării noastre — se arăta în raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej — se impune ca o sarcină de cea mai mare urgenţă şi însemnătate. Lichidarea înapoierii economice şi culturale a ţării, pe baza trecerii la marea producţie socialistă în industrie şi agricultură, este de neconceput fără electrificare".

Din primul moment ideile planului au fost îmbrăţişate cu entuziasm şi însufleţire de oamenii muncii. Electrificarea a devenit o cauză a întregului popor. Sub conducerea partidului, prin eforturile neobosite ale oamenilor muncii şi cu sprijinul multilateral al Uniunii Sovietice, cifrele cuprinse în planul de electrificare s-au întruchipat an de an în puternice uzine electrice, în milioane şi milioane de KWh. Marea termocentrală de la Doiceşti, care furnizează curent încă din 1952, hidrocentralele de la Moroeni şi Văliug, Sadu 5, termocentralele Ovidiu, „Steaua Roşie", Comăneşti, Borzeşti, Paroşeni, Hunedoara se înscriu cu cinste în bilanţul marilor succese pe care oamenii muncii le-au obţinut în cei 15 ani de la eliberarea patriei. Este o mîndrie pentru poporul nostru să constate că, aşa cum se subliniază în documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c., sarcinile trasate prin planul de electrificare a ţării au fost realizate şi depăşite. Anul acesta producţia de energie electrică este foarte aproape de cifra de 7 milioane KWh prevăzută pentru anul 1960. Au fost create deci cu paşi extrem de repezi largi posibilităţi pentru aprovizionarea cu energie electrică a industriei noastre socialiste, a agriculturii şi a locuinţelor de la oraşe şi sate.

Despre ritmul rapid în care se înfăptuieşte electrificarea ţării vorbeşte şi faptul că dispunem astăzi de peste 6.100 km de linii de transport de energie, faţă de numai 1.300 km în 1950; pînă la sfîrşitul primei etape de zece ani a planului de electrificare lungimea acestor linii va întrecere 7.700 km. Cîtă pasiune şi perseverenţă şi în dese cazuri eroism nu cuprind cifrele acestea! Pentru a asigura aprovizionarea din plin a fabricilor şi uzinelor şi a aprinde becul electric în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării, constructorii au trebuit să construiască zeci de astfel de linii în condiţii deosebit de

VALERIU BUDURU

(Continuare în pag. 4)

1944 23 AUGUST 1959

CONTRIBUŢIA LOR LA MILIARD

„Sporul net de venituri ale oamenilor muncii în urma aplicării ansamblului de măsuri propuse va fi de 4 miliarde 700 milioane lei anual... Cea mai mare parte din sumele necesare pentru acest an sînt prevăzute în bugetul de stat pe 1959 ca rezerve destinate îmbunătăţirilor de salarizare şi pensii, iar o parte — reprezentînd 1 miliard lei — urmează a se acoperi, pînă la sfîrşitul anului, prin eforturile oamenilor muncii pentru reducerea preţului de cost peste sarcinile planificate, corespunzător cu angajamentele asumate de colectivele întreprinderilor în cursul anului". Pentru a cunoaşte cum luptă colectivele de muncă din unele gospodării agricole de stat pentru a contribui la realizarea acestui miliard, un redactor al ziarului nostru a avut de curînd convorbiri cu cîţiva directori din regiunea Galaţi. Redăm discuţiile avute cu:

Tov. MIHALACHE UNTARU, directorul gospodăriei agricole de stat „Dunărea".

— După cîte ştiu, în anul trecut, gospodăria ce o conduceţi a dat 743.000 lei beneficii.

Cum luptă colectivul dvs. pentru a realiza succese şi mai mari?

— Caracterul gospodăriei noastre este legumicol. Cultivăm legume şi zarzavaturi pe o suprafaţă de peste 700 de ha. Aceasta presupune folosirea unui mare număr de braţe de muncă (cel puţin 3 oameni la ha) ceea ce înseamnă peste 2100 de oameni. Introducînd însă, mecanizarea pe scară largă în lucrările din grădină, nu mai este nevoie decît de 700—725 de muncitori, în cel mai mare vîrf de muncă. Prin introducerea în această primăvară a liniei de decovil în sectorul răsadniţelor, am redus de două ori numărul oamenilor folosiţi în anul trecut. In felul acesta s-au putut face mari economii.

Pentru reducerea preţului de cost al produselor legumicole, noi am mai găsit şi alte surse, ca de pildă, înlocuirea rogojinilor din papură cu rogojini din paie de secară, pe care le confecţionăm în gospodărie. Aceste rogojini nu numai că ne costă de 3 ori mai puţin, dar sînt şi mai bune. Grădinarii noştri spun că o rogojină din papură face cît o pătură, iar cea din paie cît o plapumă. La cele 40—50.000 de rogojini ce le folosim în fiecare an, economia realizată este destul de frumoasă. O altă sursă de a realiza economii este şi confecţionarea, în fiecare an, în gospodărie, a peste 2.000 de coşuri necesare transportului legumelor şi zarzavaturilor. Şi aceste coşuri ne costă încă odată mai ieftin decît le-am procura din altă parte. De asemenea, prin prepararea în cadrul gospodăriei, prin instalaţia ce o avem, a bulionului din pulpele de roşii, de pe cele 10 ha cultivate pentru seminţe, şi a cantităţilor de roşii care n-au aspect de comercializare şi care în alte părţi se aruncă, noi realizăm însemnate cantităţi de bulion. Anul trecut am prelucrat 10 vagoane de roşii, iar în acest an vom prelucra mai mult, ceea ce înseamnă mari economii aduse gospodăriei.

Sursa cea mai mare de a realiza economii este însă, sporirea producţiei de legume şi zarzavaturi la ha. In această privinţă putem arăta că în fiecare an gospodăria noastră şi-a depăşit planul cu 18—37 la sută. In acest an, noi ne-am propus să dăm peste plan 1.200 tone de legume şi zarzavaturi. La produsele valorificate pînă acum, am depăşit cu mult cantităţile planificate. La salată, de pildă, am predat cu 6.000 kg mai mult decît aveam planul, la mazăre verde cu 48.000 kg, iar la ceapă verde cu 43.000 kg. Gospodăria a valorificat pînă la 30 iulie 148.000 kg. produse.

Contribuţia noastră la miliard, aşa după cum a reieşit din analiza comisiei formată special în acest scop, va fi de 960.000 lei peste sarcina de plan.

Tov. VLAD CIOBANU, directorul gospodăriei agricole de stat Urleasca.

— Cu cît veţi contribui Dvs. la realizarea miliardului?

— Analizînd mai temeinic posibilităţile de reducere peste sarcina planificată a preţului de cost al produselor ce le vom obţine în acest an, colectivul nostru de muncă a ajuns la concluzia că vom putea reduce simţitor cheltuielile de producţie în mai multe sectoare de activitate. In sectorul creşterii şi îngrăşării porcilor, bunăoară, prin extinderea metodei de furajare după sistemul conveierului verde şi prin siloz, iniţiată de maistrul Alexandru Bărgan, se reduc considerabil cheltuielile de întreţinere ai porcilor. Ingrijitorul Constantin Pătlăgică, de pildă, aplicînd această metodă a redus cheltuielile de întreţinere a unui porc cu 47 la sută. De asemenea, prin buna îngrijire şi folosire în hrana porcilor a cărnii de cal fiartă etc, vom reduce preţul de cost a unui kg carne cu 3,26 lei. Raportată această reducere la numărul mare de porci pe care îi îngrăşăm, înseamnă că vom realiza o economie de 400.000 lei. O sumă de 300.000 lei o vom economisi şi în sectorul mecanic. Prin reducerea consumului de carburanţi şi prelungirea duratei de funcţionare între două reparaţii, se va reduce preţul de cost al hantrului de la 90 lei cît este planificat la 75 lei.

De asemenea, prin mecanizarea completă a tuturor lucrărilor din cultura porumbului, vom reduce preţul de cost al tonei cu 33 lei faţă de plan. Asta înseamnă că vom economisi la cultura porumbului peste 165.000 lei.

Noi ne străduim să realizăm un beneficiu de 865.000 lei, peste ce avem planificat, ceea ce va constitui contribuţia noastră la miliard.

V. CAZACU

Intrebuinţarea firelor de relon în viticultură

Folosirea materialelor plastice în cît mai multe domenii de activitate are o deosebită importanţă pentru economia naţională.

Această problemă a devenit o preocupare şi pentru viticultori. In acest sens la staţiunea experimentală I.C.H.V.-Odobeşti, se studiază posibilitatea înlocuirii sîrmei de susţinere a spalierului din viile de rod cît şi a plantaţiilor de portaltoi cu fire de relon. Se experimentează cu fire avînd grosimea de 1—2 mm. diametru, la diferite sarcini şi rezistenţe.

De la început au fost obţinute rezultate din cele mai bune. In urma unei furtuni mari care a avut loc de curînd nu s-a rupt sau întins nici unul din firele de relon experimentate. Se poate totuşi trage concluzia că firele de relon cu diametrul de 2 m.m. sînt cele mai bune; cele de 1 m.m. s-au lungit puţin.

Folosirea relonului duce la realizarea unor însemnate economii băneşti. Astfel, preţul de cost al unui kilogram de material plastic este de 0,80—1 leu iar al unui kilogram de sîrmă metalică de 3—4 lei.

Ing. AVRAM D. TUDOSIE
de la staţiunea experimentală I.C.H.V. Odobeşti

Pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului nostru muncitor

(Urmare din pag. 1)

rizării în unitățile productive, pe baza hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. se majorează în medie cu 8 la sută și salariile lucrătorilor din aparatul de stat și instituțiile bugetare. Dacă avem în vedere și reducerea impozitelor, creșterea medie a cîștigului este de 11 la sută, iar pentru categoriile inferioare de salarizare de 20 la sută. Această îmbunătățire substanțială a salarizării constituie pentru lucrătorii din aparatul de stat un nou imbold în lupta pentru continua perfecționare și ieftinire a aparatului de stat.

In cadrul măsurilor luate de plenara C.C. al P.M.R., salariile tarifare ale cadrelor didactice se majorează cu 24 la sută, iar pentru unele categorii cu 34 la sută. Salariile majorate ale educatorilor, învățătorilor și profesorilor corespund rolului și importanței ce se acordă acestei numeroase categorii a intelectualității noastre în viața social-culturală a țării.

In adunările ce au avut loc cu cadrele didactice pentru dezbaterea documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c., participanții s-au angajat să muncească mai mult pentru perfecționarea neîncetată a activității lor pedagogice și de ridicare a nivelului politic-ideologic, să se ridice la nivelul încrederii acordate de partid de a fi vrednici educatori ai tinerei generații în spiritul dragostei de muncă și al patriotismului socialist.

De o majorare importantă a salariilor beneficiază lucrătorii din comerț. Impreună cu reducerea impozitului pe salarii, creșterea medie a salariilor lucrătorilor din comerț este de 20 la sută, iar a celor din categoriile inferioare de salarizare de 30 la sută.

Oamenii muncii așteaptă din partea lucrătorilor din comerț o mai bună organizare și conducere a comerțului, o atitudine mai atentă față de cumpărători, reducerea simțitoare a cheltuielilor de circulație, realizarea a cît mai multe economii. Infăptuirea acestor sarcini trebuie să constituie preocuparea principală de zi cu zi a organizațiilor sindicale din comerț și cooperație.

Imbunătățirea sistemului actual de pensionare și majorarea pensiilor constituie un exemplu viu al atenției cu care sînt înconjurați în țara noastră cei ce muncesc și care după ani de muncă în producție au ieșit la pensie. Măsurile stabilite de plenara C.C. al P.M.R. prevăd o substanțială creștere a pensiilor, alocîndu-se în plus în acest scop suma de 1 miliard 85 milioane lei. Plenara C.C.S. a subliniat necesitatea ca organele sindicale să arate o grijă deosebită față de pensionari, să participe activ în comisiile de echivalare a pensiilor, să se îngrijească ca celor care ies la pensie să li se întocmească în timpul cel mai scurt actele necesare.

Plenara C.C.S. a exprimat hotărîrea fermă a sindicatelor din țara noastră de a depune toate eforturile pentru mobilizarea largă a oamenilor muncii în vederea întăririi și dezvoltării continue a economiei naționale, pentru înflorirea și fericirea scumpei noastre patrii.

★

Plenara C.C. al P.M.R. a arătat că datoria sindicatelor este **să desfășoare o largă acțiune politică de mobilizare a oamenilor muncii în întrecerea socialistă pentru descoperirea și valorificarea rezervelor interne și pentru reducerea cheltuielilor de producție în toate ramurile economiei.**

In lupta maselor pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R., s-a dovedit din ce în ce mai mult marea forță a întrecerii socialiste ca metodă principală de construire a socialismului, ca mijloc de mobilizare activă a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, de educare a lor în spiritul patriotismului socialist.

După plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, care a arătat necesitatea creșterii acumulărilor socialiste în vederea accelerării dezvoltării industriei și agriculturii, întrecerea socialistă pentru obținerea de economii peste plan a luat o mare amploare. Ca răspuns la chemarea colectivelor celor 8 întreprinderi din Capitală, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din aproape 1.200 întreprinderi din țară s-au angajat încă în primele luni ale anului, ca prin reducerea consumului de materii prime, combustibil și energie, să dea însemnate economii peste plan.

In cadrul lucrărilor plenarei C.C.S. vorbitorii au arătat că din dezbaterile ce au avut loc pînă acum în întreprinderi a reieșit că studierea atentă a rezervelor care mai există în producție și valorificarea lor constituie o garanție sigură că angajamentele de a da patriei acumulări peste plan pot fi mult depășite.

PARTICIPANȚII LA PLENARA C.C.S. AU ARĂTAT CĂ REALIZAREA ȘI DEPĂȘIREA ACESTOR ANGAJAMENTE TREBUIE SĂ CONSTITUIE OBIECTIVUL CENTRAL AL INTRECERII SOCIALISTE IN ACEST AN.

In întrecerea pentru realizarea a cît mai multe economii, masele de oameni ai muncii au venit cu nenumărate inițiative și metode menite să ducă la reducerea prețului de cost. O largă răspîndire a căpătat practica **conturilor personale de economii.** Muncitorii, inginerii, tehnicienii se angajează ca zilnic sau pe anumite perioade — luni, an — să realizeze un anumit volum de economii.

In întrecerea socialistă pentru cît mai multe economii, bătălia trebuie dată în special în direcția reducerii consumurilor specifice de materii prime — metal, lemn, bumbac, lînă, piei — combustibil, energie electrică și altele.

In întreprinderile noastre se aplică numeroase inițiative și metode importante care duc la reducerea consumurilor specifice. In toate întreprinderile industriei constructoare de mașini din regiunea Stalin — de exemplu — economisirea de metal a devenit o chestiune care preocupă pe fiecare om al muncii. La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" activează comisii speciale care studiază și fac propuneri de reducere a consumurilor de metal pe principalele elemente: reducerea procentului de rebut în toate fazele de desfășurare a procesului tehnologic, reducerea greutății pieselor, a adaosului de prelucrare, a consumului de laminate, extinderea turnării de precizie, reducerea consumului de scule etc. Ca rezultat, numai în primele 5 luni ale anului 1959 s-a redus greutatea tractorului cu 251 kg. Prin extinderea inițiativei colectivului uzinelor de tractoare în toate întreprinderile constructoare de mașini s-a realizat în primul semestru al acestui an o economie de metal de peste 8.000 tone în întreaga regiune.

Mari rezerve în ce privește reducerea consumurilor specifice sînt și în industria bunurilor de consum. Aplicînd inițiativa muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la uzinele „Janos Herbak" din Cluj: „Să realizăm cît mai multe produse cu cele mai mici consumuri specifice și de cea mai bună calitate pe țară", muncitorii din întreaga industrie de pielărie au economisit în primele 5 luni ale anului 1959 o cantitate de 29.936 kg. talpă, 12.813 m. p. piele și 36.881 kg. piei crude.

Experiența practică a colectivelor întreprinderilor fruntașe arată că un rol mobilizator în economisirea de materii prime, materiale, combustibil și energie electrică îl are elaborarea pe baze științifice a normativelor de consum.

UN OBIECTIV IMPORTANT AL INTRECERII SOCIALISTE ESTE INTRODUCEREA IN PRODUCȚIE A CELOR MAI NOI CUCERIRI ALE TEHNICII, CALE PRINCIPALĂ A CREȘTERII PRODUCTIVITĂȚII MUNCII. In numeroase întreprinderi organele sindicale au căpătat o experiență valoroasă în sprijinirea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor în perfecționarea proceselor tehnologice și introducerea metodelor avansate. La uzinele de mașini agricole „Semănătoarea" din București, comitetul sindical și conducerea întreprinderii, sub îndrumarea comitetului de partid, au inițiat o largă acțiune de antrenare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor la îmbunătățirea tehnologiei de fabricație, la organizarea mai bună a procesului de producție. S-au format colective de muncitori fruntași, ingineri și tehnicieni pe fiecare secție și linie de fabricație, care împreună cu specialiștii din cadrul institutelor de cercetări și proiectări și din învățămîntul superior au studiat fiecare proces tehnologic și au făcut propuneri de îmbunătățire la peste 150 de operații de introducere a unor procedee tehnologice. Această acțiune a avut ca rezultat o creștere însemnată a productivității muncii în primul semestru, fabricarea peste plan a unui număr de 80 combine C. 1 și o economie la prețul de cost de 691.000 lei.

Pentru ridicarea continuă a nivelului tehnic în toate ramurile economiei naționale, expunerea tovarășului Gheorghe Apostol cît și participanții la discuții au arătat că ESTE NECESAR SĂ SE DEA TOATĂ ATENȚIA DEZVOLTĂRII LARGI A MIȘCĂRII INOVATORILOR ȘI RAȚIONALIZATORILOR.

Numărul inovatorilor și raționalizatorilor, al propunerilor făcute de ei și economiile realizate au crescut an de an. In 1958 au fost 49.230 inovații față de 44.859 în 1957, iar propunerile înregistrate s-au ridicat la peste 65.000 față de 59.600. Prin aplicarea în producție a inovațiilor și raționalizărilor acceptate s-au obținut progrese însemnate în dezvoltarea tehnicii, în îmbunătățirea substanțială a condițiilor de muncă și s-au realizat economii care numai în 1958 au însumat 441 milioane lei.

Dezvoltarea mișcării inovatorilor și raționalizatorilor, creșterea numărului de inovații demonstrează pe deplin înaltul patriotism al maselor largi de muncitori, ingineri și tehnicieni care își dăruiesc tot spiritul inventiv, toată inițiativa lor creatoare nobilei cauze a construirii socialismului în patria noastră.

Succesele obținute în domeniul inovațiilor puteau fi și mai însemnate dacă toate organele sindicale și administrative ar fi avut o preocupare permanentă, plină de atenție față de inovatori, dacă s-ar fi îngrijit îndeaproape de felul cum sînt sprijiniți inovatorii în realizarea proiectelor și a prototipurilor de inovații, cum sînt aplicate și generalizate inovațiile a căror eficiență economică a fost dovedită.

Merită să fie studiată și extinsă experiența de la Combinatul Siderurgic Hunedoara, unde din inițiativa comitetului de întreprindere a luat ființă un cerc al inovatorilor și raționalizatorilor care organizează ajutorul reciproc între inovatori, asigură asistența tehnică din partea aparatului ingineresc, desenele sau proiectele de inovații și raționalizări și aplicarea lor în practică. Ca urmare a sprijinului acordat de cercul inovatorilor și raționalizatorilor, numai în primele cinci luni ale anului 1959 au fost înregistrate 207 propuneri de inovații care, aplicate, vor aduce economii antecalculate de 4.800.000 lei, adică de 2,3 ori mai mult decît în întregul an 1958.

DE MARE INSEMNĂTATE PENTRU CREȘTEREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII ȘI REDUCEREA PREȚULUI DE COST ESTE INTENSIFICAREA INTRECERII SOCIALISTE PENTRU FOLOSIREA DIN PLIN A CAPACITĂȚILOR DE PRODUCȚIE A MAȘINILOR ȘI INSTALAȚIILOR IN TOATE RAMURILE ECONOMIEI NAȚIONALE.

In uzinele textile, organele sindicale, sub îndrumarea organelor de partid, au întreprins acțiuni importante menite să ducă la creșterea randamentelor ca: mărirea turațiilor la războaie și ringuri, introducerea unor dispozitive și perfecționări tehnice la mașini și utilaje, ridicarea calificării muncitorilor. In primul semestru a.c., pe această bază s-a putut obține o producție suplimentară de 2.000.000 m.p. țesături.

De mare însemnătate pentru folosirea deplină a capacităților de producție a mașinilor și instalațiilor este experiența acumulată de colectivele Combinatului Siderurgic Hunedoara și Combinatului Metalurgic Reșița. Colectivele din aceste două întreprinderi s-au informat zilnic în mod reciproc asupra rezultatelor obținute în producție, au adus în mod operativ la cunoștința muncitorilor stadiul de desfășurare a întrecerii, iar reprezentanții ambelor combinate s-au întîlnit periodic pentru a face împreună analiza întrecerii socialiste și schimburi de experiență. Numai în primul semestru al anului curent oțelarii de la Reșița, ridicînd indicele de utilizare a cuptoarelor Martin de la 3,32 tone cît a fost în 1958 pe m.p./zi calendaristică la 5,62, au dat peste plan 16.000 tone oțel. Cei de la Hunedoara au dat peste plan 21.678 tone oțel. Aceste succese reprezintă chezășia sigură a faptului că sarcina trasată de a se obține în 1959 — 1.300.000 tone oțel, adică cu 38% mai mult decît în 1958, va fi realizată și depășită.

Participanții la plenară au vorbit și despre experiența altor colective de întreprinderi, care pentru folosirea cît mai deplină a capacităților de producție au introdus metode avansate ca tăierea rapidă și intensivă a metalelor, forajul rapid, turnarea de precizie și altele, care merită să fie extinse și generalizate.

In ultimii ani industria noastră a făcut progrese însemnate în îmbunătățirea calității produselor. Pentru dezvoltarea acestor succese e necesar să fie mai larg folosite metodele care și-au dovedit eficacitatea, cum sînt: consfătuirile între întreprinderile producătoare și cele consumatoare sau ale comerțului, consfătuiri cu consumatorii, expoziții cu vînzare și altele.

Plenara C.C.S. a acordat o mare atenție intensificării întrecerii socialiste pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost în agricultură și a cerut organelor sindicale din G.A.S. și S.M.T. să mobilizeze masa largă a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, să folosească la maximum condițiile materiale create, în vederea obținerii unor recolte mari pe hectar la producția de grîu, porumb și la celelalte produse agricole.

Merită să fie larg cunoscute și folosite de către toți oamenii muncii din agricultură metodele folosite de către fruntașii recoltelor bogate, a crescătorilor de animale pentru ca rezervele mari ce există în agricultură să fie pe deplin valorificate.

La G.A.S „Partizanul"-București, de pildă, organizarea mecanizatorilor în brigăzi complexe pe principiul: „Un om, un tractor la 100 hectare", a condus în anul 1958 la efectuarea lucrărilor de însămînțare a porumbului în numai 5 zile, a recoltării grîului în 8 zile, timp record față de anii precedenți. Brigăzile complexe au obținut în medie cîte 2.165 kg la ha. față de 2.012 kg. la ha., realizate de ceilalți mecanizatori; tona de grîu obținută de aceste brigăzi a costat cu 60 de lei mai puțin, comparativ cu costul tonei de grîu produs de mecanizatorii necuprinși în brigăzile speciale. Aceasta dovedește că organizarea muncii în brigăzile complexe asigură o productivitate mai mare, un preț de cost mai scăzut pe tona de produs.

De mare importanță este extinderea inițiativei mecanizatorilor de la S.M.T. Cobadin, care s-au angajat să lucreze fiecare al cincilea hantru cu carburanți economisiți. Această inițiativă mobilizează pe mecanizatori în folosirea rațională a carburanților, creează condițiile necesare pentru ca ei să lupte împotriva risipei și a utilizării neproductive a tractoarelor și are o influență directă asupra reducerii prețului de cost.

IN DEZBATERILE PLENAREI C.C.S., UN LOC IMPORTANT L-AU OCUPAT MĂSURILE CARE TREBUIE LUATE PENTRU LĂRGIREA CONTINUĂ A INTRECERII SOCIALISTE, PENTRU A CUPRINDE MASE ȘI MAI LARGI IN VEDEREA INTĂRIRII ȘI DEZVOLTĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE.

In ultimii ani organele sindicale din multe întreprinderi au folosit în întrecere forme variate de ajutorare a muncitorilor rămași în urmă pentru a se ridica la realizările medii ale fruntașilor, ca: schimburi de experiență, antrenarea maiștrilor și inginerilor pentru a da asistență tehnică la locul de muncă, organizarea demonstrațiilor practice, a conferințelor tehnice, etc.

Recent, activul sindical din secția mecanică a uzinelor „Tudor Vladimirescu" a inițiat o acțiune menită să ducă la ridicarea tuturor celor rămași în urmă, la nivelul realizărilor medii ale fruntașilor. Cei 50 activiști sindicali din secție — care în marea lor majoritate sînt muncitori cu calificare înaltă și cu experiență bogată în producție — s-au angajat să dezvolte acțiuni de într-ajutorare de către fruntași a celor rămași în urmă, să inițieze transmiterea organizată a experienței înaintate la locul de muncă, să antreneze cadrele tehnice, în special pe maiștri, în îmbunătățirea asistenței tehnice, în așa fel ca pînă la 23 August nici un muncitor din secție să nu lucreze sub normă, iar pînă la 1 decembrie toți muncitorii din secție să se ridice la nivelul realizărilor medii ale fruntașilor din profesia respectivă. Prin înfăptuirea obiectivelor propuse, colectivul acestei secții va putea obține lunar peste plan piesele necesare pentru 19 autobuze sau 28 autobasculante.

In întrecerea socialistă, deosebit de important este ca muncitorii, tehnicienii și inginerii să-și ia angajamente cît mai reale și mai apropiate de capacitățile și posibilitățile concrete ale locurilor de muncă.

O mare atenție trebuie acordată creării condițiilor necesare care să asigure îndeplinirea zi de zi a angajamentelor luate de participanții la întrecere.

Sînt create toate condițiile pentru ca întrecerea socialistă să capete un și mai mare avînt, stimulînd în felul acesta într-o măsură și mai însemnată inepuizabila energie creatoare a celor ce muncesc.

★

Plenara C.C.S., în numele celor 2.500.000 membri de sindicat, s-a angajat în fața partidului să muncească neobosit în vederea mobilizării active a oamenilor muncii pentru înfăptuirea Hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c.

Infăptuind cu fermitate și însuflețire politica leninistă a P.M.R., organele sindicale vor mobiliza și mai activ masele de oameni ai muncii în întrecerea socialistă pentru mai buna organizare și conducere a producției în vederea creșterii productivității muncii, îmbunătățirii permanente a calității produselor, reducerii prețului de cost, realizării de cît mai multe economii — cale sigură a creșterii necontenite a bunăstării poporului muncitor.

Plenara C.C.S. a asigurat C.C. al P.M.R., pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, că sindicatele, sprijin de nădejde al partidului, vor munci cu devotament și abnegație pentru traducerea în viață a politicii partidului de construire a socialismului în scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă.

Articol apărut în ziarul „Munca" nr. 3652 din 1 august 1959.

Un nou parc în comuna Jariștea

In comuna Jariștea, raionul Focșani, din inițiativa comitetului de partid și cu ajutorul sfatului popular, s-a construit un frumos parc în centrul comunei.

Parcul a fost construit prin muncă voluntară de toți salariații din comună. S-au evidențiat tov. Graur Petre, Dulgheanu Remus, Petrișor Alexandru, Ana Giurgea, învățătoarea, și utemistul Ladaru Dumitru.

Această lucrare s-a făcut în cinstea zilei de 23 August și a contribuit la înfrumusețarea comunei noastre.

MUȘAT VASILE
corespondent

Infrumusețează satul

Țăranii muncitori din satul Popeni, raionul Zalău, regiunea Cluj, ajutați de către deputații sfatului popular comunal din Popeni participă cu mult interes la diferite munci voluntare de înfrumusețarea satului lor. De exemplu, în numai 5 zile ei au construit un număr de 11 podețe la care au lucrat cu multă rîvnă cetățenii Fechete Ioan, Oprișan Ioan și alții.

Țăranii din satul Popeni s-au mai angajat tot prin contribuție voluntară ca să pietruiască 3 uliți pe o lungime de 700 m. Acțiunea a și început zilele trecute.

FECHETE AUGUSTIN
corespondent

O auto-librărie pentru regiunea București

Urmărind răspîndirea cărții în cele mai îndepărtate sate și comune din regiunea București, Centrul de Librării și Difuzare a Cărții a amenajat o auto-librărie care difuzează cărți în rîndurile țăranilor muncitori, colectiviștilor, lucrătorilor din G.A.S. și S.M.T.

Auto-librăria este bine aprovizionată cu cele mai recente apariții din literatura politică, agricolă, beletristică și urmează să cuprindă pe rînd toate raioanele regiunii. In prezent ea se află în raionul Alexandria unde timp de o săptămînă a vizitat 12 sate și comune, cît și ariile din comunele: Lăceni, Atîrnați, Grosu.

Printre lucrările mult solicitate de către țăranii muncitori amintim: „Moromeții" de Marin Preda, „Cuscrii" de Al. I. Ghilea, „Manualul inginerului agronom", „Legumicultura" ș.a.

NICA P.

ADEVĂRATĂ PREȚUIRE

Zilele acestea au fost publicate în presă hotărîrile în legătură cu majorarea salariilor și instituirea gradelor pentru cadrele didactice, în legătură cu majorarea salariilor tarifare ale lucrătorilor din comerțul de stat și cooperatist, precum și cu privire la majorarea soldelor ofițerilor și subofițerilor și a pensiilor militare.

Prevederile acestor importante hotărîri care au intrat în vigoare de la 1 august a.c., fac parte din vastul plan de măsuri inițiat de partid și guvern ca urmare a Plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie 1959, pentru continua ridicare a nivelului de trai, a bunăstării și fericirii poporului muncitor.

Recenta majorare a salariilor cadrelor didactice din instituțiile de educație, instituțiile preșcolare, din învățămîntul general, pedagogic, profesional, tehnic, școlile agricole și de meserii, reprezintă o simțitoare îmbunătățire a nivelului de trai a acelora care muncesc cu elan pentru a da tinerei generații o educație temeinică și multilaterală, în spiritul dragostei de muncă și al patriotismului socialist.

Invățătorii și profesorii mai vîrstnici își amintesc cu obidă de vremurile cînd și-au început munca în învățămînt, de șirul neîntrerupt de umilințe începînd de la solicitarea unui post de suplinitor, pînă la lunile de zile în care nu primeau nici măcar acel salariu de mizerie ce le era fixat. O imagine zguduitoare a acestei situații o arăta și ziarul „Adevărul" în anul 1929: „Invățătorii din multe sate în disperarea lor s-au pus pe cerșit; umblă din casă în casă cerînd țăranilor de pomană". Aceasta se întîmpla într-o țară în care avutul țăranilor era scos la vînzare cu darabana, muncitorii erau concediați cu zecile de mii, în timp ce burghezia și moșierimea în cîrdășie cu trusturile și băncile străine storceau miliarde din mizeria înspăimîntătoare a maselor.

Guvernanții statului burghezo-moșieresc au batjocorit ani de-a rîndul munca și strădaniile învățătorului, a celui care era chemat să aducă lumină pînă în cel mai îndepărtat sătuc de munte, socotindu-l om de prisos, care primește leafa de la stat de pomană.

In anii regimului democrat-popular cadrele didactice cunosc adevărata prețuire și cinste pentru nobila lor muncă. Recenta majorare a salariilor lor în medie cu 24 la sută, dar care ajunge la unele categorii pînă la 65 la sută, ca și reducerea impozitelor pe salarii, sînt încă o dovadă grăitoare a grijii și prețuirii pe care le-o acordă partidul și guvernul țării noastre.

Majorarea salariilor lucrătorilor din comerțul de stat și cooperatist în medie cu circa 18 la sută, o nouă dovadă a grijii partidului și guvernului pentru această categorie de salariați, trebuie să constituie un imbold în lupta pentru o mai bună organizare și conducere a comerțului, pentru reducerea cheltuielilor de circulație a mărfurilor, reducerea cheltuielilor de regie, pentru îmbunătățirea continuă a deservirii populației.

Majorarea soldelor ofițerilor și subofițerilor, a pensiilor militare dovedesc încă odată grija statului muncitorilor și țăranilor pentru cadrele armatei noastre populare, care stau de veghe și apără opera creatoare, însuflețită a poporului nostru muncitor, constructor biruitor al socialismului în patria noastră.

Lucrări apărute în Editura Agro-Silvică de Stat

COLECTIV DE AUTORI — Manualul Inginerului Agronom vol. I lei 60,40

DR. E. CONSTANTINESCU — Determinatorul soiurilor de cartofi lei 3,20

AL. PRIADCENCU și A. MELACRINOC — Loturi semincere și de hibridare lei 2,30

PROF. TH. NICA și COL. — Creșterea oilor lei 35,80

ACAD. RADU VLADESCU — Controlul igienic al laptelui și derivatelor sale, ed. II-a lei 9,15

M. F. LETOȘNEV — Mașini agricole (tr. din l. rusă) lei 55,50

★

Aceste lucrări pot fi procurate de la toate librăriile din țară sau contra ramburs de la Librăria „Cartea prin Poștă", str. Biserica Enei nr. 16, București.

COPILĂRIE FĂRĂ GRIJI

La grădinița gospodăriei colective din comuna Comloșul Mare, raionul Jimbolia, peste 120 de copii ai colectiviștilor primesc o educație și îngrijire deosebit de bună. In fotografie: un aspect din timpul orei de joacă.

Foto: C. VASIA

A plecat un convoi de care

Ceata condusă de Manea Marin își rînduise carele gata să treacă de îndată la rînd la batoză. De cînd a început treierul, batozarul Radu Ion n-a treierat mai puțin ca 22.000 kg pe zi. In timp ce batoza duduie înverșunată, la cîntarul ariei e grabă mare. Gheorghe Lixandru, vicepreședintele cooperativei și Vasile Dragomir, delegatul de batoză preluа grîul contractat și uiumul batozei.

Manea Marin a pus de-o parte 3 saci cu 200 kg grîu contractat și un sac cu 60 kg grîu pe care l-a valorificat prin cooperativă chiar pe arie. Constantin Badea cu alți 4 saci, Oaie Nicolae cu 3 și Bordea Grigorescu cu 6, erau gata să-i încarce în cele 16 care ce așteptau la rînd.

Ion Mitroi a tras căruța la cîntar și după ce a încărcat-o cu 1.564 kg. și-a adăpostit-o la umbra unui dud, a plecat să-i ajute la încărcat și lui Vasile Dincă.

Rînd pe rînd cele 16 care au încărcat de pe arie 11.600 kg. grîu contractat, 9.500 kg grîu uium și 1.260 grîu din achiziții.

Curînd cele 16 care pline cu grîu, avînd deasupra pînze de cort și rogojini să ferească sacii de ploaie, au plecat în pasul cailor, spre baza de recepție.

In urma lor, peste tarlaua mare de porumb se vedea un nor albicios de praf. Acolo era aria numărul 1 din comuna Cojorsca, raionul Ploești, de unde plecase spre bază, convoiul cel de 16 care.

I. TERBESCU

IN ANII PUTERII POPULARE

Intîmplări de pe Arieș

Comuna Luncani este așezată pe o costișă ce coboară domol pînă se pierde în bogata luncă a Arieșului. In partea dinspre rîu, pe o ridicătură în formă de platou ce străjuiește toată lunca, se înalță un castel cu zidurile învechite de vremuri, dar încă în bună stare. Satul și castelul își au istoria lor, ale cărei începuturi se pierd în negura vremurilor.

Ne-am oprit în fața porții înalte. Insoțitorul meu, un bătrînel plăcut la înfățișare și la vorbă, care tot timpul drumului îmi povestise cîte ceva, cînd pe romînește, cînd pe ungurește, îmi întinse mîna.

— Iacă am ajuns. Aici îs cănțălăriile colectivei. Vă poftesc sara bună.

FRINTURĂ DE ISTORIE CU GROFI ȘI IOBAGI

Nimic nu tulbură liniștea în timp de seară tîrzie. In toată clădirea castelului doar două ferestre erau luminate. Aici l-am găsit pe tovarășul Nemeth Filip. Nemeth baci, cum îi zic colectiviștii. Peste 60 de ani poartă în spinare. Stăpînește la fel de bine romîna ca și maghiara și are o memorie puțin obișnuită.

Firul povestirii începu pe nesimțite. Povestea satului Luncani era așișderea tuturor satelor înșirate ca niște mărgele pe firul apei Arieșului. Sat de iobagi, în care romîni și unguri deopotrivă munceau pînă cădeau osteniți pe cîmpurile celor trei grofi.

— Aici într-unul din zidurile castelului a fost zidit de viu un om. In clădirile pe care acum le folosim de magazii au fost închiși 120 de iobagi romîni și unguri care s-au răsculat. Toți au murit în chinuri groaznice. Poți trece peste asta? Era pe vremea cînd groful își ridica castelul. Toată săptămîna iobagii lucrau pe cîmp. Duminica trebuiau să facă clacă la construcție. Cînd au văzut oamenii că nu mai dovedesc, s-au înțăles să facă plîngere. L-au ales pe unul Nemeș Gligor să se înfățișeze în fața luminăției sale „meltosagoș groful" și să-l roage din partea lor să le lase măcar duminica pentru hodină, că altminteri or pierii cu toții.

— Și?

— Și s-o înfățișat Nemeș Gligor în fața grofului. L-a ascultat, s-a bătut de cîteva ori cu biciușca peste cizmă, apoi și-a încruntat sprîncenele și i-a zis: „Și așa, vrei hodină Nemeș. Apoi ți-om da". Și groful a poruncit să i se deie lu' Nemeș 105 lovituri, după care să fie zidit de viu. Către sară l-au scos din zid. Era mort. După asta groful a dat poruncă ca Nemeș să fie azvîrlit în Arieș.

In castel au venit cu vremea alți stăpîni. Nici unul însă n-a îndulcit cu nimic viața iobagilor din sat. Fiecare își avea felul lui de a-ș bate joc de oameni. Bamfi Ștefan, fiul grofoaiei Iosefina, avea o mare plăcere ca atunci cînd făcea plata oamenilor să azvîrle banii pe fereastră. Oamenii flămînziți se înghesuiau, se băteau să apuce cîte ceva întru marea veselie a grofului. Cine apuca ceva, avea, cine nu, gata. Altă plată groful nu mai făcea.

Dar lucrurile nu se sfîrșeau aici. Oamenii se plîngeau că n-au luat nimic. Se pornea apoi ațîțarea la ură. „Vedeți — zicea groful — rumînii s-or băgat peste voi de aia n-ați luat". Rumînilor la fel le spunea: „Din pricina ungurilor n-ați apucat nimic".

Răsfoiam filele unei dări de seamă. La început au fost 62 de familii cu 92 de hectare. Toată averea colectivei doar 32.910 lei. Tot inventarul nu făcea 4.500 lei. Acum sînt peste 173 familii.

— Jumătate din membrii consiliului sînt romîni și jumătate unguri — preciza Nemeth baci. „N-o să se aleagă nimic din asta" — spuneau chiaburii. Dar membrii consiliului se înțeleg și încă mai bine decît dacă ar fi fost numai romîni sau numai unguri.

Mai frumos este că de cele mai multe ori auzi pe romîni vorbind ungurește iar ungurii le răspund pe romînește. Ți-i mai mare dragul să-i auzi.

S-ar putea oare da o mai mare dovadă de adevărată frăție? Un străin nici nu i-ar cunoaște ușor care sînt romîni și care unguri. Printre cei care lucrează la vie sînt și Egri Alexandru și Mesaroș Gheorghe.

— Ați putea să-mi spuneți care dintre ei îi rumîn? — mă întrebă Nemeth baci zîmbind.

— După nume nu prea.

— Mesaroș Gheorghe îi rumîn. Da' nimeni nu-l întreabă acum de ce nație îi. Ii colectivist. Părinții, moșii și strămoșii lui Mesaroș ca și ai lui Egri n-aveau voie să cînte decît doine de jale. Era interzis de grofi să se cînte cîntece de joc. Ungurii nu lăsau copiii și tinerii împreună cu romînii, iar romînii tot așa făceau. Acum avem cămin pentru toți copiii la un loc.

Sasu Ion a fost servitor cu premîndă (plată în natură) la Bamfi Iosefina. Vereș Vasile la fel. Și mulți au mai fost. De cîte ori i-au bătut jandarmii și de cîte ori își pierdeau premînda! Acum sînt colectiviști. Și se înțeleg de parcă ar fi fost frați. Nemeth Andrei și Victor Hărăstășan lucrează împreună în brigada de cîmp. Stanciu Gheorghe și Szasz Eugen sînt legumicultori. Cînd au propus ca să se mărească grădina, principalul lucru la ei n-a fost în ce limbă să vorbească, ci cum să facă să convingă mai bine pe toți „că-i musai să se lărgească sectorul legumicol". Și oamenii le-au dat ascultare, așa cum i-au ascultat și pe Gheorghe Mesaroș și Egri Alexandru, care au cerut să se mărească suprafața de vie prin plantări noi și împrospătări.

Colectiviștii s-au convins în acești ani că uniți într-o mare familie, luptînd împotriva naționalismului și șovinismului n-au decît de cîștigat. Și în această privință munca politică și cultural-artistică a avut un rol foarte însemnat.

DE UNDE SE SCOATE NEGHINA...

Doi ani la rînd peste Luncani s-a abătut gheața distrugînd numai la grîu cam două treimi.

— N-a fost ușor de loc, istorisește Nemeth baci. In asemenea împrejurări însă se cunosc oamenii. Și s-au cunoscut. Dușmanii din afara gospodăriei reușiseră să-și strecoare oamenii lor chiar în sînul conducerii, pe Nemeth Samuilă, Sabadaș Laurențiu. Aceștia au azvîrlit sămînța vrajbei. Acțiunile lor erau îndreptate și împotriva fermelor de animale și a celorlalte ramuri de producție. „Nu ne trebuie animale, că ne mănîncă agoniseala de peste an". Sămînța aruncată de ei n-a prins însă decît la cîțiva mai slabi. S-au ridicat comuniștii sprijiniți de oameni mai înaintați. A fost o adunare de pomină. Oamenii au înțeles unde bate dușmanul, cine și cum sapă la temelia gospodăriei și i-au pus la locul cuvenit. Azi nu mai sînt printre noi. Și-i foarte bine.

Dacă la început gospodăria colectivă „Drum nou" avea numai șapte vaci și 4 cai, astăzi are 104 capete bovine, 529 ovine, peste 110 porcine, 44 colonii de albine, o fermă cu 125 de gîște, 10 hectare cu vie și 15 hectare de grădină. Fondul de bază la început era de 32.910 lei. La sfîrșitul anului 1958 era de 1.694.388 lei, adică de 50 de ori mai mare ca în 1950. Colectiviștii primesc avansuri trimestriale. Ferma de vite a adus un venit de 199.820 lei, grădina peste 163.000 lei.

La capitolul plan pe 1959 este prevăzută construirea unei sere de 1.000 metri pătrați. Apropierea de Arieș este prielnică creșterii gîștelor. Deocamdată sînt prevăzute 600 de gîște. Se vor face noi plantări și împrospătări la vie, va crește numărul vacilor cu lapte al oilor. Și una din dorințele celor din Luncani este împlinită. In fiecare casă găsești cîte un difuzor, și sînt mulți care au aparate de radio. Oamenii se grăbesc să-și construiască case noi. Familia Vereș Alexandru, pentru zilele lucrate anul trecut a primit aproape 5.000 kg. cereale, 906 kg. cartofi, 552 kg. vin, aproape 1.000 kg. sfeclă furajeră, peste 3.000 kg. fîn, peste 4.000 lei și cîte altele.

Decey Ioan a fost exploatat o viață întreagă de chiaburi. Astăzi cei doi copii ai săi au case noi, după „ultimul stil". Opt copii are Floca Victor. Și nu i-a fost ușor cu ei, mai ales că era om sărac.

— Poftiți și vizitați-l acum pe Victor în casa lui nouă, „modernă". Și să vă ospăteze din veniturile primite de la gospodărie și atunci vă veți putea da și mai bine seama de puterea muncii înfrățite.

CLEMENT MUNTEANU

OAMENI DIN SATELE NOASTRE

Brigadierul GOSPODĂRIEI COLECTIVE

I-am citit numele pe o coală (cerere) aflată între coperțile fumurii ale unui dosar ce purta scris cu un creion roșu: „Cereri de înscrișî în G.A.C.-1 Mai pe anul 1956". Cererea lui era a treia.

De la început m-a impresionat caracterul literelor care arătau că cel ce le așternuse pe hîrtie era un om hotărît. Am citit: „Tovarășe secretar, Subsemnatul Ene Radu din comuna Otopeni, regiunea București, cer să intru de bună voie în gospodăria colectivă care va lua ființă în comuna Otopeni". Data: 2 martie 1956.

★

Un tînăr voinic, cu părul blond, cu fruntea lată și ochi albaștri. Așa arată utemistul Ene Radu, brigadier al gospodăriei colective din Otopeni, regiunea București.

Impreună cu secretara organizației de bază P.M.R. din colectivă, tovarășa Apostol Valeria, am făcut o plimbare pînă la grădina de zarzavaturi, unde lucra brigadierul Ene Radu. „Răducu" cum îi spun prietenii, este al șaptelea fiu al lui moș Tudor, paznic la colectivă, și are 25 de ani. Intreaga familie cuprinde utemiști și membrii de partid, fapt pentru care mama Vasilica are cu ce se mîndri; mai ales cînd fiii ei sînt evidențiați în sala căminului cultural pentru munca depusă în colectivă și acțiunile patriotice desfășurate în comună.

Ene Radu este și secretarul organizației U.T.M. din gospodăria colectivă. El are cele mai multe zile de lucru, fiind trecut pe panoul de onoare. Desigur că, strădania lui nu-i aduce numai laude, ci și venituri frumoase. Numai anul trecut și-a făcut două costume de haine, palton și și-a cumpărat bicicletă și mobilă; la toamnă, (să mă ierte că îi divulg secretul) se însoară.

De dimineață pînă seara utemistul Ene Radu muncește neobosit pe ogoarele gospodăriei colective, fiind o pildă vie pentru ceilalți colectiviști, și în special pentru brigada tinerilor pe care o conduce. El împărtășește tuturor din experiența sa, rezumînd și punînd în practică toate cele citite în broșuri ca: „Grădina de legume", „Cultura porumbului", „Creșterea animalelor" etc.

Indrumați și ajutați de organizația de bază P.M.R., utemiștii din brigada lui Ene Radu, se numără printre fruntași.

Dar dacă munca este pe primul plan, nu înseamnă că celelalte activități sînt uitate. Dimpotrivă. Cel mai activ cititor al cărților din bibliotecă este tot brigadierul Ene Radu.

— Scriitorul preferat? — îl întreb.

— Sînt mai mulți; aproape zece. Dar mai mult îmi plac Sadoveanu, Șolohov, Zaharia Stancu și Petru Dumitriu.

Veți fi poate curioși să știți cum își petrece timpul liber brigadierul Ene Radu. Iarna, în unele zile la cămin, cu echipa de dansuri sau la unul din teatrele sau cinematografele Capitalei; vara — duminica — pe stadionul 23 August, fiind și un pasionat sportiv.

Priveam la tînărul din fața mea și mă gîndeam că în regimul burghezo-moșieresc, șapte copii erau o pacoste pe capul bietului țăran muncitor. Șapte feciori — șapte guri flămînde.

— Ce dorești pentru viitor? — îl întreb înainte de a pleca, pe tînărul blond cu ochii ca albastrul cerului.

— Să devin candidat de partid, să-mi cumpăr o motocicletă și...

— Să faci o vizită în Uniunea Sovietică la un colhoz multimilionar, (asta o știam de la secretara organizației de bază P.M.R.) îi completez eu.

— Da! a răspuns el, în timp ce în ochii albaștri îi juca o lumină de bucurie, de fericire.

GH. M. GHEORGHE

VEȘTI din gospodăria colectivă Cocargeaua

Membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie" din comuna Cocargeaua, regiunea Constanța, îndrumați și sprijiniți de organele de partid, au reușit să termine la data de 24 iulie campania de seceriș și treieriș.

A fost treierată suprafața de 1.280 ha cu grîu de toamnă, 122 ha cu orz, 15 ha cu mazăre, 100 ha cu ovăz. De asemenea au fost cosite peste 220 ha de fînețe. In același timp cu secerișul și treierișul s-a avut în vedere și întreținerea culturilor prășitoare. Printre fruntașii din gospodărie se numără Anghel C. Neculai, Panait R. Ion, Ianole Stan, Nache Ion, Iordan N. Ion, Mitea Sp. Ion, Nicu Vlad și alții.

Odată cu treierișul au fost predate în întregime cantitățile de cereale cuvenite muncilor S.M.T. (peste 148.000 kg).

★

Gospodăria colectivă are în prezent 100 stupi sistematici care sînt îngrijiți cu multă atenție de stuparii Iordan Gh. și Mitea Ion. Pînă acum s-au obținut peste 10 kg de miere extrasă de la fiecare stup, operația fiind în curs. Mierea se va vinde o parte cooperației iar cealaltă se va împărți membrilor.

★

O grijă deosebită poartă conducerea gospodăriei colective membrilor bolnavi și bătrîni care și-au pierdut temporar sau total capacitatea de a munci, acordîndu-le ajutoare în bani și în diferite produse.

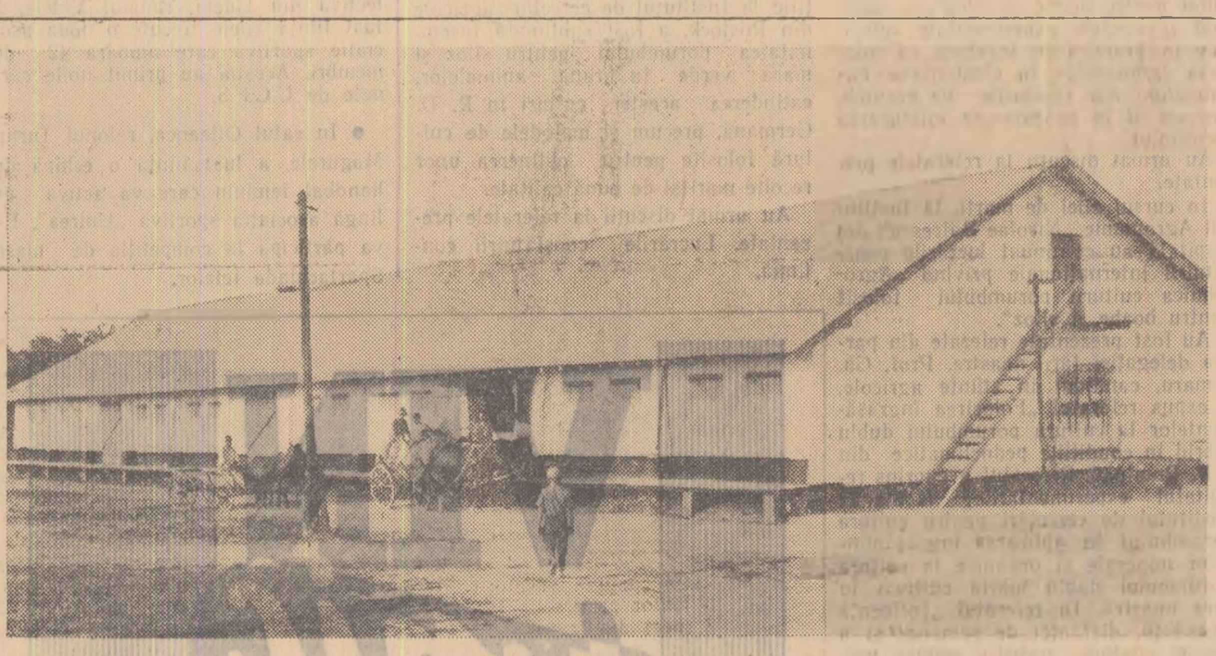
Acum în timpul verii colectiviștii suferinzi sînt transportați cu 2 autocamioane la băi la Amara pentru tratament.

ANGHEL I. COSTICA
corespondent

Peste 2.500 de ha arături

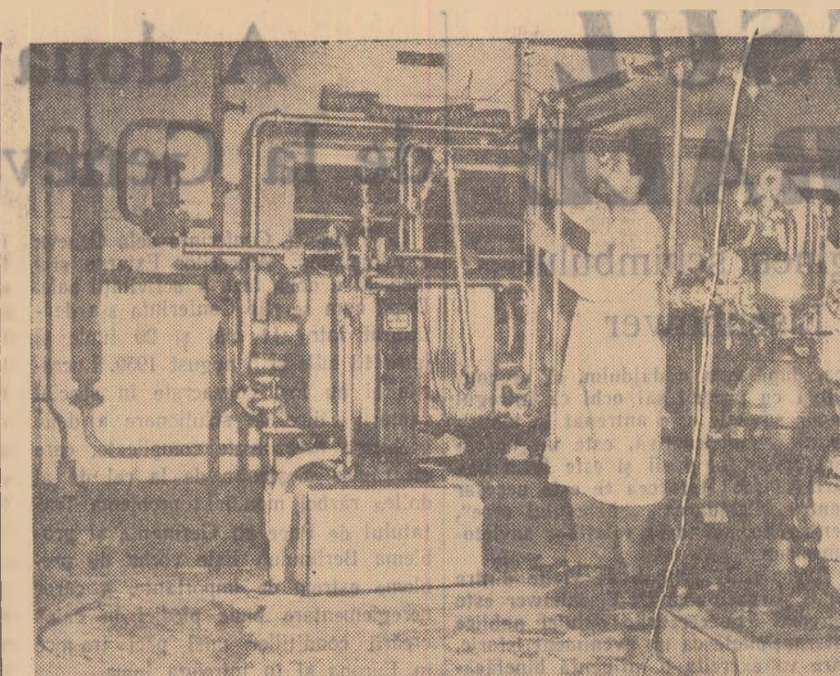
Vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Babadag, regiunea Constanța, se străduiesc ca în întrecerea socialistă ce se desfășoară în întîmpinarea zilei de 23 August, să-și îndeplinească contractele încheiate cu gospodăriile colective și în ce privește executarea arăturilor de vară. La unele gospodării colective cum sînt cele din Zebil și Slava Cherchează arăturile au fost terminate.

Pînă acum, mecanizatorii au executat arături pe mai bine de 2.500 ha.

Colectiviștii din comuna Ceacu, raionul Călărași, au ridicat anul acesta, printre alte construcții și o mare magazie de cereale. Iată în fotografie un grup de colectiviști aducînd aci sacii plini cu grîu după ce au fost duse în prealabil la baza de recepție cantitățile de cereale contractate cu statul.

Foto: AGERPRES

5.000 LITRI LAPTE PASTEURIZAT ZILNIC

Zilnic, la stația de pasteurizare de la gospodăria de stat Bragadiru se pasteurizează cîte 5000 litri lapte. In fotografie: un aspect din timpul lucrului.

Din activitatea unei bănci-cooperative

Banca cooperativă „Steaua Roșie" din Săcueni, regiunea Oradea, s-a înființat în toamna anului 1955 cu 115 membri. Creșterea simțitoare a membrilor — azi numără 635 — este o urmare firească a interesului cu care țăranii muncitori privesc această formă de cooperare în sprijinul lor.

Odată cu creșterea numărului membrilor au crescut și fondurile băncii cooperative. Dacă la începutul activității sale banca-cooperativă avea un fond propriu de numai 8.050 lei, acum s-a ajuns la un fond social parțial de 83.952 lei. De la înființarea ei, această bancă-cooperativă a dat membrilor numeroase împrumuturi. Astfel, numai în ultima lună au fost acordate împrumuturi pe termen lung unui număr de 5 țărani muncitori în sumă de 58.000 lei, iar unui număr de 82 țărani muncitori s-au acordat împrumuturi — pe termen scurt — în valoare de 97.700 lei. Cu cei 1.500 lei acordați ca împrumut, țăranul muncitor Comșa Iosif din satul Olosig și-a reparat grajdul. Intovărășiții Bologh Mihai din Săcueni și Varga Alex. din Codlea — cu cei aproape 5.000 lei primiți sub formă de împrumut pe termen lung — și-au cumpărat animale de producție.

Băncile-cooperative mai prezintă și alte avantaje pentru țăranii muncitori. Așa, de pildă, prin banca-cooperativă au fost plătite în acest an, drept avansuri pentru contractările de cereale încheiate cu unitățile cooperației, suma de 5.100.460 lei.

Muncind și pe mai departe cu același elan, conducerea băncii-cooperative „Steaua Roșie" din Săcueni, în frunte cu președintele Ruska Ludovic. va obține pe viitor rezultate și mai frumoase în atragerea de noi membrii, precum și în creșterea fondului social.

POPA IOSIF
corespondent

Dar prețul de cost?

Anul acesta, gospodăria de stat Săcueni — regiunea Oradea a obținut importante succese în diferite sectoare de activitate. De exemplu, producția planificată de grîu de 2.500 kg la hectar a fost realizată în procent de sută la sută, la unele secții cum e Ciocaia, obținîndu-se chiar 2.700 kg la hectar pe 128 ha. De asemenea, producția medie de orz este de 3352 kg la ha. față de 2.700 kg cît era planificat, iar cea de orzoaică de 2205 kg la ha., în loc de 1.800 kg planificat.

Gospodăria a îndeplinit și planul de producție la lapte în primele 7 luni ale anului (în procent de 139 la sută). De asemenea, a fost îndeplinit și planul de producție la ouă.

Nu aceleași cuvinte de laudă se pot spune însă în ce privește realizarea prețului de cost planificat la unele produse. Așa stau lucrurile cu prețul de cost al laptelui, ouălor (prețul de cost al unui ou este mai mare cu 26 la sută față de cel planificat), al cărnii de porc și bovine.

Pentru ca gospodăria să îndeplinească sarcinile ce-i revin în privința obținerii unor cantități mari de produse cu un preț de cost cît mai redus, va trebui ca pe viitor să acorde mai multă atenție asigurării furajelor de care au nevoie animalele și să ia măsuri pentru evitarea risipei de fînuri, cu prilejul transporturilor și distribuirii rațiilor.

Continuă arăturile cu intensitate

Colectivele de muncă din gospodăriile de stat din regiunea Iași, muncind cu vrednicie spre a întîmpina cu succese cît mai de seamă măreața zi de 23 August.

Pe terenurile eliberate de paie s-au executat arături de vară pe o suprafață de mai bine de 5.000 ha. Aceste lucrări continuă în prezent în ritm tot mai intens. Totodată, au fost transportate la bazele de recepție peste 20.000 tone de cereale.

Să strîngem fără pierderi bogata recoltă de sfeclă de zahăr

Dr. GH. OLTEANU
Ing. N. FLORIAN

In primăvara aceasta — ca urmare a măsurilor luate de partid și de guvern — suprafețele însămînțate cu sfeclă de zahăr au sporit simțitor față de anii precedenți. Stimulați de însemnatele avantaje acordate, cultivatorii de sfeclă au aplicat regulile agrotehnice mai bine și în măsură mai mare, fapt care a făcut ca plantele să se dezvolte bine și să promită producții bune.

Pe alocuri a fost început recoltatul sfeclei de zahăr iar rezultatele sînt deosebit de îmbucurătoare. De pe primele hectare colectiviștii din Jimbolia, Comloșul Mare și Bulgăruș, regiunea Timișoara, au strîns peste 30.000 kg. la ha.

Recolta bogată de sfeclă din anul acesta trebuie strînsă fără pierderi spre a se asigura industriei prelucrătoare materia primă de calitate, necesară extragerii unor cantități cît mai mari de zahăr. In acest scop atragem atenția asupra unor importante măsuri tehnico-organizatorice de care trebuie să se țină seama la recoltare.

Recoltarea sfeclei trebuie astfel începută încît să se termine în momentul cînd sosesc înghețurile de toamnă. Pe măsură ce sfecla se recoltează, va fi predată fabricilor de zahăr. Cum însă acestea nu au capacitatea necesară ca să prelucreze întreaga producție pînă la venirea gerului, urmează ca o parte din recoltă să fie păstrată în silozuri. Se știe că, în mod obișnuit, prin însilozare cantitatea de zahăr și calitatea de fabricație a recoltei scad simțitor. Pentru a evita însilozarea unor cantități prea mari de sfeclă și a înlătura la maximum pierderile este necesar ca recoltarea să fie începută mai devreme ca în anii trecuți. Se recomandă ca recoltarea să fie astfel organizată încît pe rampa gărilor de cale ferată și la fabricile de zahăr să existe un stoc pentru cel mult 2-4 zile, în funcție de capacitatea zilnică de prelucrare a fabricii respective.

Recoltarea propriu zisă

Această operație trebuie făcută astfel încît rădăcinile sfeclei să nu se rupă sau să se rănească. Pe măsură ce sfecla este scoasă din pămînt, se așează cu atenție în grămezi mici, se curăță de pămînt și se decoletează, apoi se pune din nou în grămezi mai mari. Decoletarea se face tăind capul sfeclei cu cuțite obișnuite. Operația se execută imediat ce sfecla a fost scoasă din pămînt. De asemenea, curățirea sfeclei de pămînt se face cu partea neascuțită a cuțitului, fără să se rupă tegumentul (învelișul) rădăcinilor. Odată cu decoletarea, se recomandă să se taie și vîrful cozii începînd de la porțiunea de 1 cm diametru, deoarece această parte este prima expusă la veștejire și putrezire.

Sortarea sfeclei

După decoletare, recolta se sortează în 2 categorii: în prima se pun sfeclele care au peste 100 g greutate, sînt sănătoase, nerănite, neramificate, neveștejite, fără crăpături la colet (capul sfeclei). Categoria a doua cuprinde restul sfeclelor.

Sortarea este o lucrare absolut necesară dacă se ține seama de faptul că sfecla din categoria doua nu suportă o păstrare mai îndelungată și pierde mai repede din zahărul pe care-l conține. De aceea ea trebuie trimisă prima la fabrica de zahăr pentru a fi prelucrată.

Practic s-a constatat că sfecla de zahăr nesortată și însilozată pierde cu 1,50—2,21 la sută mai mult zahăr decît cea care este introdusă în siloz sortată.

După sortare, recolta se așează cu atenție, fără să se rănească, în grămezi de cel puțin 1.000 kg—sfecla din categoria I-a—și de 500 kg cea din categoria a II-a.

Pe măsură ce sfecla se așează în grămezi, se recomandă să se facă și transportul ei la bazele de recepție cele mai apropiate.

Dacă sîntem nevoiți să întîrziem transportul sfeclei chiar numai cu o zi după recoltare, grămezile trebuie acoperite cu un strat de pămînt gros de 8-10 cm. Aceasta deoarece sfecla expusă la vînt și soare scade în greutate, se veștejește, pierde mult din conținutul în zahăr, este ușor atacată de boli și nu poate fi păstrată în silozuri în bune condiții.

Acoperirea grămezilor de sfeclă pe cîmp cu frunze nu este recomandabilă deoarece acestea prin veștejire și putrezire produc căldură și infectează sfecla; pe de altă parte se pierde un nutreț prețios pentru animale.

Transportul și depozitarea recoltei la bazele de recepție

S-a arătat că pe măsură ce sfecla se recoltează ea trebuie transportată fără întîrziere la bazele de recepție. Incărcarea sfeclei în vehiculele de transport se va face numai cu furca cu coarnele boante și cu mare atenție pentru a nu o răni. Se va evita să se arunce în vehicule, odată cu sfecla buruieni, frunze de sfeclă, etc. Vehiculele cu care se transportă recolta vor fi prevăzute cu scînduri sau grătare de nuiele înalte, astfel încît rădăcinile de sfeclă să nu poată fi rănite de animale. De asemenea, se recomandă ca, în timpul transportului sfecla să fie acoperită cu rogojini pentru a o feri de vînt și soare.

Pînă în a doua jumătate a lunii octombrie sfecla primită se depozitează numai pe rampa gărilor, separat pe cele 2 categorii de sortare; începînd din a doua jumătate a lui octombrie, pe rampa gărilor se depozitează sfecla din categoria a doua și o parte din cea aparținînd categoriei întîia, astfel încît să se creeze un stoc corespunzător capacității de prelucrare a fabricii respective. Surplusul de sfeclă se însilozează pe terenul situat în imediata vecinătate a gărilor de cale ferată, astfel încît transportul pe timp nefavorabil să se poată face în bune condiții și fără întrerupere.

Intreruperea trimiterii recoltei de sfeclă la o fabrică de zahăr poate însemna pagube ce se pot ridica uneori pînă la 300.000 lei zilnic.

Depozitarea sfeclei pe rampa gărilor se face în grămezi mari, regulate, (stive), cu dimensiuni de peste 4 m lățime, 2 m înălțime iar lungimea după terenul disponibil și cantitatea de sfeclă necesară fabricii respective. Terenul pe care se execută stiva trebuie curățat bine de buruieni și de pietre și stropit cu lapte de var, folosindu-se 1 litru la 1 m.p. Laptele de var se prepară stingînd 20 kg var în 100 l apă.

Depozitarea recoltei în stivă nu se face concomitent pe toată suprafața disponibilă, ci începînd de la un cap al terenului, astfel încît sfecla să poată fi expediată la fabrică pe măsură ce este primită și să nu stea pe rampă mai mult de 2—4 zile.

Descărcarea sfeclei din vehicule în stive se execută cu furca specială sau cu mîna, cu mare atenție, pentru a nu rupe sau răni rădăcinile. De asemenea, se va evita aruncarea în stivă a frunzelor de sfeclă, a buruienilor, paielor sau cocenilor de porumb etc.

Pe măsură ce sfecla se stivuiește, se acoperă cu rogojini pentru a o feri de vînt și soare. Rogojinile se dau jos în timpul nopții sau în zilele noroase, în vederea aerisirii și răcirii rădăcinilor. Foarte bune rezultate se obțin în cazul cînd sfecla se stropește cu soluție de lapte de var în proporție de 0,2—0,5 l la 100 kg. sfeclă. Soluția de lapte de var se prepară stingînd 5 kg. var în 100 l apă.

Expedierea sfeclei la fabrici se face în vagoane de cale ferată în ordinea primirii ei, astfel încît recolta să nu stea în stive mai mult de 2—4 zile. Incărcarea în vagoane trebuie executată cu mare atenție folosindu-se furci speciale, evitîndu-se pe cît posibil vătămarea rădăcinilor și aruncarea în vagoane a diferitelor resturi organice sau a pietrelor.

Pentru întărirea și dezvoltarea întovărășirilor agricole

In anii care au trecut de la înființarea primelor unități agricole socialist-cooperatiste și mai ales în cei trei ani și jumătate care au trecut de la Congresul al II-lea al P.M.R. în munca și lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii s-au obținut succese însemnate. Astăzi, din cele 3.600.000 familii țărănești, aproape 2.500.000 fac parte din gospodăriile agricole și întovărășirile agricole, sectorul socialist în agricultură reprezentînd peste 67 la sută din suprafața arabilă a țării.

„In faza actuală a construcției socialiste la sate — spunea tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la consfătuirea de la Constanța — o însemnătate deosebită au în țara noastră întovărășirile agricole".

Conform statutului-model, întovărășirea agricolă se organizează în vederea lucrării pămîntului în comun cu ajutorul tractoarelor și mașinilor statului prin S.M.T., în vederea folosirii mai chibzuite a vitelor de muncă și a inventarului agricol ce aparține membrilor întovărășirii. Astfel, țăranii pot efectua arături adînci, pot folosi semințe selecționate și tratate, pot aplica îngrășăminte naturale și chimice în mai bune condiții, ceea ce îi va ajuta să obțină recolte sporite de cereale, plante tehnice etc. Pentru atingerea acestor scopuri, întovărășirea comasează în unul sau mai multe trupuri parcelele de teren aduse de membri. In felul acesta membrii întovărășirii au avantajul că pot organiza asolamente după un plan comun și pot efectua lucrări de îmbunătățiri funciare (diguri, instalații de irigare etc.), pe care ca individuali nu le pot efectua în vederea măririi veniturilor lor. De asemenea, în întovărășirea agricolă dispărînd haturile, dispar și cuiburile de vătămători ai culturilor, iar pe de altă parte porțiunile acestea de teren (haturile desființate) devin teren bun pentru cultură.

Un alt avantaj pe care îl au întovărășiții față de țăranii individuali este și acela că ei muncesc mai organizat, întocmindu-și un plan de producție anual și un plan de muncă pentru fiecare campanie agricolă. Astfel, culturile sînt mai bine rînduite, iar muncile de însămînțare, întreținerea culturilor și recoltare sînt executate la timp și în bune condiții. Pe baza planului de producție anual, întovărășirea încheie cu S.M.T.-ul contractul pentru lucrări ce se execută cu tractoarele și mașinile agricole. Ca membrii ai întovărășirii, țăranii muncitori au dreptul să ia parte la adunările generale, să aleagă și să fie aleși în conducerea întovărășirii, să se folosească de toate avantajele oferite de întovărășire, să primească ajutor agrotehnic, să beneficieze de reducerea acordată de stat la plata în produse a muncilor executate mecanizat pentru pămîntul lucrat în întovărășire. In același timp, întovărășiții au — potrivit statutului-model — și o serie de obligații și anume, să pregătească terenul pentru lucrările cu tractoarele și mașinile agricole, precum și cu atelajele, (strîngînd la timp recolta, cocenii de porumb, tulpinile și vrejii diferitelor culturi), să trioreze, să trateze și să transporte semințele la locul de însămînțare, să facă la timp lucrările de însămînțare și îngrijire a culturilor, recoltarea. O datorie de onoare a întovărășirilor agricole este și aceea de a livra la timp cerealele contractate și cele ce se cuvin statului pentru muncile S.M.T.

★

Pentru întărirea și dezvoltarea întovărășirii agricole, este în interesul membrilor: să aducă în întovărășire toată suprafața de teren pe care o dețin, să execute în comun toate muncile agricole, să creeze și să sporească averea obștească. Executînd muncile în comun, membrii întovărășirii agricole „Progresul" din satul Mîndra, raionul Sibiu, de pildă, au obținut în anul trecut 2.135 kg. grîu la hectar, 27.700 kg. sfeclă de zahăr la hectar și 15.000 kg. cartofi la hectar. De asemenea, membrii întovărășirii agricole „Podișul Mircești" din satul Rediu-Tătar, raionul Iași, au obținut în anul trecut 1.400 kg. grîu la hectar, 2.500 kg. porumb boabe la hectar, 1.400 kg. floarea-soarelui la hectar și 25.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Și în acest an, munca în comun, în întovărășirile agricole, și-a arătat din plin roadele. Membrii întovărășirii agricole din comuna Prejmer, regiunea Stalin, bunăoară, au obținut în medie 2.000 kg. de grîu la hectar, iar membri întovărășirii agricole „Petöfi Sandor" din comuna Tiream, raionul Carei, au obținut în medie, 2.160 kg. grîu la hectar. Ei au efectuat toate muncile în comun și au aplicat în bune condiții regulile agrotehnice: arătură cu tractorul, folosirea unei semințe de soi obținută prin schimb de la baza de recepție, semănatul cu mașinile, aplicarea de îngrășăminte chimice pe semănăturile ieșite mai slab din iarnă, plivitul și recoltatul lanului după indicațiile inginerilor agronomi. De asemenea, efectuînd muncile în comun și aplicînd regulile agrotehnice, membrii întovărășirii agricole „Drumul lui Lenin" din Boghești de Jos. raionul Bîrlad, au obținut în vara aceasta 3.160 kg. orz la hectar.

In expunerea făcută la consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spunea: „De o însemnătate hotărîtoare pentru întărirea și dezvoltarea întovărășirilor agricole este crearea și sporirea averii obștești".

Fondul de bază îl constituie la început taxa de înscriere pe care o depune fiecare membru la intrarea în întovărășire. Adunarea generală a întovărășirii stabilește ca taxă de înscriere suma de 10-15 lei Principala sursă de creștere a averii obștești o constituie însă repartizarea în fiecare an pentru fondul de bază a unei părți din veniturile întovărășirii, în natură sau în bani. Așa cum se prevede în statutul-model al întovărășirilor, adunarea generală stabilește un procent din producția obținută pe terenurile din întovărășire. Această contribuție poate fi, de pildă, 30-50 kg. cereale la hectar. Cerealele adunate în felul acesta, se valorifică prin unitățile comerciale de stat, iar sumele încasate se varsă la fondul de bază, pentru dezvoltarea averii obștești a întovărășirii.

Există și alte posibilități pentru dezvoltarea avutului obștesc al întovărășirii. Iată un exemplu: întovărășirea „7 Noiembrie" din comuna Buzescu, regiunea București, a alocat 5000 lei din sumele primite ca avans pentru contractarea sfeclei de zahăr de pe 30 ha.

Sumele de bani și bunurile procurate în comun, ce formează fondul de bază al întovărășirii agricole, nu se împart între membri, ci sînt folosite pentru întărirea și dezvoltarea întovărășirii agricole. Cu un puternic fond de bază, țăranii întovărășiți au avantajul, că pot să-și procure în comun mijloace de producție proprii (semănători, secerători, pompe pentru irigat etc.) mijloace care le sînt de un mare folos în lupta pentru recolte bogate, și că pot să dezvolte în întovărășire diferite ramuri de producție (creșterea animalelor, grădinăritul, stupăritul, pomi-viticultura) care le aduc însemnate venituri.

Mergînd pe linia dezvoltării averii lor obștești, întovărășiții din comuna Pipea, regiunea Stalin, bunăoară, au cumpărat în comun o turmă de oi, care în cîțiva ani, a ajuns să numere aproape 400 capete. De bună seamă, veniturile realizate pe această cale din valorificarea lînei, laptelui și mieilor s-au împărțit și se împart între membrii întovărășirii, mărindu-le cîștigurile. Convinși că sporirea averii obștești este o cale principală a consolidării economice a întovărășirii agricole, a măririi veniturilor, membrii întovărășirilor agricole din comunele Strîmbeni, Humele, Ionești, Mîrghia, Recea și altele din raionul Costești, regiunea Pitești, au hotărît ca în toamna care vine să planteze pe acele terenuri care nu sînt tocmai bune pentru cultura cerealelor, viță nobilă pe circa 100 de hectare. In acest scop ei au și făcut desfundatul și pichetatul terenului, iar materialul săditor l-au asigurat de la pepiniera Călinești, aceeași regiune. Inceputul plantării în comun a viței de vie, l-au făcut membrii întovărășirii agricole „A 10-a aniversare a R.P.R." din comuna Mîrghia, care, în prezent, au o vie în suprafață de 1 hectar. In lupta pentru sporirea averii obștești, membrii celor patru întovărășiri agricole din comuna Obîrșia de Cîmp, raionul Cujmir, regiunea Craiova, s-au asociat spre a construi în comun grajduri necesare creșterii animalelor — avere obștească. Pentru aceasta, membrii celor două întovărășiri agricole din satul Obîrșia de Cîmp și ai celorlalte două din satul Izmoșea și-au unit la un loc banii din fondurile de bază în vederea cumpărării materialelor de construcții. Mai mult, membrii celor două întovărășiri din satul Obîrșia de Cîmp au hotărît ca pentru mărirea sumei de bani din fondurile de bază să oprească în anul acesta cîte 10 kg de la fiecare ha. cu grîu. Prin muncă voluntară ei au pregătit 80.000 bucăți chirpici. De asemenea, tot prin muncă voluntară au cărat de la cariera din comună o însemnată cantitate de pietriș pentru temelia grajdului. Și membrii întovărășirilor agricole din Izimșea au confecționat 40.000 bucăți chirpici, iar în curînd ei vor începe munca pentru construirea grajdurilor.

★

Documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie — Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și Hotărîrea plenarei — care stabilesc un întreg ansamblu de măsuri pentru o nouă creștere a nivelului de trai al poporului nostru muncitor, precum și chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul celei de a XV-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, însuflețesc tot mai mult munca pentru obținerea unor sporite producții vegetale și animale. In această privință, membrilor întovărășirilor agricole le revine sarcina de a obține mai mult grîu, porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc., de a spori cît mai mult averea obștească, știut fiind că puterea întovărășirii, capacitatea ei de dezvoltare economică în vederea creșterii bunăstării întovărășiților, constă în bunurile procurate în comun și în fondul de bază.

Executînd toate muncile în comun, în brigăzi și echipe, și sporind averea obștească, membrii întovărășirilor agricole vor putea realiza venituri însemnate, vor determina pe cît mai mulți țărani muncitori să vină în rîndurile lor — pe drumul agriculturii socialist-cooperatiste.

RADU SANDU

Cu toate forțele LA EXECUTAREA ARĂTURILOR DE VARĂ

(Urmare din pag. 1)

urmă cînd această lucrare se prelungea pînă către sfîrșitul lunii august.

Dînd dovadă de hărnicie și pricepere, o bună parte a mecanizatorilor celor 9 S.M.T.-uri din raioanele susamintite, paralel cu muncile de recoltare au trecut și la executarea arăturilor de vară. Experiența din anul acesta a gospodăriilor colective a dovedit că prin executarea corespunzătoare a arăturilor de vară se obțin considerabile sporuri de recolte. Așa bunăoară, gospodăria colectivă „Victoria Socialismului" din comuna Ianca, raionul Filimon Sîrbu, a obținut de pe o parcelă de 18 ha unde grîul a fost semănat în arătură adîncă de vară după o bună premergătoare, și căruia i s-au aplicat și celelalte reguli agrotenice o producție de peste 2.700 kg la ha. Recolte frumoase (circa 3.000 kg la ha) au dobîndit în acest fel și colectiviștii din comuna Plopu. Faptul acesta i-a determinat pe colectiviști să ceară mecanizatorilor să le execute arături de vară pe toate suprafețele eliberate de păioase. Și, nu-i de mirare că în fruntea acestei acțiuni se află gospodăriile colective din comuna Ianca, care pînă la 1 august executaseră arături de vară, de bună calitate, pe mai mult de 800 ha. Realizări însemnate la executarea răturilor au obținut de asemenea și o serie de unități agricole cooperatiste din raionul Urziceni. Printre acestea putem enumera cele două gospodării colective și o cooperativă de producție cu rentă din comuna Sf. Gheorghe care araseră 810 ha din 1090 ha planificate, și cele două gospodării colective din Coșereni care araseră aproape 85 la sută din suprafețele eliberate de păioase.

Nu în toate comunele celor 2 raioane se dă însă atenția cuvenită executării arăturilor de vară. Ne-o dovedește faptul că în ultimele zile deși treierișul era pe sfîrșite încă nu s-a izbutit să se atingă viteza zilnică stabilită la arături. In raionul Urziceni, bunăoară, în ziua de 3 august cu cele 279 de tractoare existente s-au arat doar 430 de ha, cu toate că la această dată mai erau de treierat în raion numai 500 de ha cu grîu. In comune ca Moldoveni, de pildă, care a terminat treierișul, se arase pînă la 4 august doar 80 de ha, iar la Jilavele, comună unde lucrează 8 tractoare ale S.M.T.-ului Urziceni, doar 100 de ha. Situații asemănătoare se găsesc și în unele comune din raionul Filimon Sîrbu.

Ploile căzute din abundență în ultima vreme pe mai tot cuprinsul raioanelor Filimon Sîrbu și Urziceni creează condiții forte bune pentru lucrarea pămîntului. De aceea, conducerile stațiunilor de mașini și tractoare și ale unităților agricole cooperatiste, sprijinite și îndrumate de către organele agricole, trebuie să ia toate măsurile de intensificare a ritmului executării arăturilor de vară, în așa fel încît timpul prielnic să fie folosit din plin. O dată treierișul terminat, trebuie căutat pe cît posibil să se întrebuințeze toate tractoarele la arături iar în limita posibilităților să se organizeze cîte 2 schimburi pe tractor (așa cum s-a procedat la S.M.T. Eliza Stoienești). De asemenea, dat fiind faptul că în cele două raioane realizările în privința însămînțării culturilor furajere în miriști sînt încă mici față de plan, e bine ca unitățile cooperatiste să fie îndrumate să semene suprafețe cît mai întinse cu plante de nutreț.

V. POMPILIU

ÎN INTERESUL PĂCII GENERALE

Un articol din ziarul „Pravda" pe marginea schimbului de vizite între N. S. Hrușciov și D. Eisenhower

Opinia publică iubitoare de pace din toate țările a apreciat știrea apropiatului schimb de vizite dintre N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., în Statele Unite și președintele S.U.A., D. Eisenhower, în Uniunea Sovietică drept „un eveniment internațional dintre cele mai importante". Din declarația guvernelor U.R.S.S. și S.U.A., publicata la 4 august în ziarul „Pravda", reiese că N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic va face o vizită oficială în S.U.A. în septembrie 1959. El a primit cu plăcere această invitație. Președintele Eisenhower a primit și el cu placere invitația lui N. S. Hrușciov de a face o vizită oficială în U.R.S.S. mai tîrziu, în toamna acestui an.

In cursul acestor vizite remarcabilii oameni de stat ai U.R.S.S. și S.U.A. vor avea convorbiri neoficiale, vor face schimburi de păreri in problemele care prezintă interes reciproc. In timpul vizitei în Statele Unite, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, va avea posibilitatea de a vedea personal această țară, de a cunoaște poporul și viața lui. Scopuri similare își propune și vizita de răspuns a președintelui Eisenhower în U.R.S.S., care va vizita Moscova și va petrece de asemenea, citeva zile călătorind prin Uniunea Sovietică.

In declarația guvernelor U.R.S.S. și S.U.A., dată publicității concomitent la Moscova și Washington, se exprimă speranța că apropiatele vizite vor contribui la stabilirea unei mai bune înțelegeri între S.U.A. și U.R.S.S. și la cauza păcii. Această speranță este împărtășită cu sinceritate de toți oamenii de bună credință de pe planeta noastră.

Popoarele din toate țările urmăresc cu mult interes evoluția relațiilor sovieto-americane. Ele înțeleg bine că de relațiile dintre cele două mari puteri depinde într-o măsură uriașă, chiar hotărîtoare, soarta păcii în întreaga lume. „Țara noastră și S.U.A. — a declarat N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic, la mitingul care a avut loc la 28 iulie la Dnepropetrovsk — sînt două state din cele mai puternice din lume. Dacă alte țari se vor încăiera, ele vor mai putea fi despărțite. Dar dacă va începe un război între America și țara noastră, nimeni altcineva nu îl va mai putea opri. Aceasta va fi o catastrofă de proporții uriașe. De aceea, trebuie să se depună toate eforturile pentru a soluționa problemele litigioase existente fără război, pentru a realiza o destindere a încordării internaționale, pentru a asigura coexistența pașnică a statelor cu sisteme sociale și politice diferite.

Oamenii sovietici vor să trăiască în pace și prietenie cu poporul american, precum și cu toate celelalte popoare. In direcția realizarii acestui țel nobil este orientată întreaga politică externă a Uniunii Sovietice. Guvernul sovietic se călăuzește neabătut după principiul că, oricît s-ar deosebi sistemele sociale ale U.R.S.S. și S.U.A., există totuși numeroase probleme importante asupra cărora interesele popoarelor noastre coincid. Atît americanii cit și oamenii sovietici sînt interesați în egală măsură în menținerea păcii și în dezvoltarea colaborarii pașnice, în întărirea relațiilor de afaceri, științifice și culturale intre cele două mari puteri. Insăși viața impune extinderea comerțului dintre țarile noastre, sporirea contactelor dintre oamenii sovietici și americani la toate nivelurile, realizarea unei rezolvări echitabile a problemelor urgente. In ceea ce privește guvernul sovietic, după cum se știe, el nu își cruță eforturile în această direcție.

Expoziția sovietică de la New York și Expoziția americană de la Moscova, recentele vizite ale lui A. I. Mikoian și F. R. Kozlov în S.U.A. precum și vizita vicepreședintelui R. Nixon in țara noastră, vizită care s-a încheiat acum citeva zile — toate acestea sînt verigi importante în sistemul de măsuri avînd drept scop îmbunătățirea relațiilor dintre statele noastre. Este absolut evident că, cu cit au loc mai multe contacte între oamenii de stat, cu atît este mai bine pentru înțelegerea reciprocă, pentru înlăturarea tuturor elementelor care împiedică dezvoltarea relațiilor de prietenie între țări.

Foarte recent, la 24 iulie, luînd cuvîntul cu prilejul deschiderii Expoziției americane la Moscova, N. S. Hrușciov a exprimat părerea și dorința tuturor oamenilor sovietici spunînd: „Ne-am bucura dacă președintele S.U.A., domnul D. Eisenhower, ar găsi posibilitatea de a vizita Uniunea Sovietică. Cred că această vizită ar fi foarte utilă atit pentru îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre cît și pentru întărirea cauzei păcii în întreaga lume". Opinia publică sovietică a primit cu uriașă satisfacție știrea în legătură cu apropiatele intîlniri dintre N. S. Hrușciov și D. Eisenhower. Cînd în viitorul apropiat președintele S.U.A. va veni în U.R.S.S. el va putea, după cum nădăjduim, să se convingă cu proprii săi ochi că întregul popor sovietic este antrenat în munca pașnică, constructivă, este un apărător fervent al păcii și este ferm hotărît să facă tot ceea ce este necesar pentru lichidarea „războiului rece", pentru normalizarea relațiilor sovieto-americane.

Apropiatul schimb de vizite dintre N. S. Hrușciov și D. Eisenhower este apreciat în cercurile opiniei publice internaționale ca un eveniment istoric, care va exercita o influență binefăcătoare nu numai asupra dezvoltării continue a relațiilor dintre U.R.S.S. și S.U.A., ci va sluji, de asemenea, binele păcii in întreaga lume. Iată de ce toți oamenii care doresc pacea salută cu căldură acest schimb de misiuni de bunăvoință între cele două mari țări și văd în acestea o bună prevestire a îmbunătățirii situației internaționale.

Este îmbucurător de subliniat că însuși președintele Eisenhower luînd cuvîntul în cadrul conferinței de presă din 3 august la Washington, și-a exprimat speranța că apropiatul schimb de păreri cu șeful guvernului sovietic va contribui la topirea gheții în relațiile dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite. Această părere este împărtășită de toți americanii simpli, de numeroși congresmani și senatori, atît republicani cît și democrați. Liderul partidului democrat, A. Stevenson, a declarat: „Cred că vizita în S.U.A. a primului ministru sovietic va contribui pe deplin la întărirea păcii în întreaga lume și la restabilirea relațiilor dintre cele două țări".

Știrea cu privire la apropiatele întîlniri dintre N. S. Hrușciov și D. Eisenhower s-a bucurat de primirea cea mai caldă în majoritatea capitalelor din lume, în rîndul popoarelor din toate țările. Toți oamenii de bună credință văd în această știre o victorie a rațiunii sănătoase, a ideilor păcii și a politicii de coexistență pașnică. Numai cei care se tem de întărirea păcii și nu doresc însănătoșirea situației internaționale sint neliniștiți și întristați de această știre.

Oamenii sovietici, opinia publică iubitoare de pace din toate țările cred cu căldură și sinceritate că schimbul de vizite dintre N. S. Hrușciov și D. Eisenhower va fi în folosul îmbunătățirii înțelegerii reciproce dintre cele două mari state ale noastre, spre binele păcii în întreaga lume.

A doua fază a conferinței de la Geneva și-a încheiat lucrările

La 5 august, Conferința dela Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe și-a încheiat a doua fază a activității sale. După cum se știe, Conferința s-a desfășurat între 11 mai și 20 iunie și între 13 iulie și 5 august 1959. Lucrările ei au fost consacrate în special căutării căilor de soluționare a două probleme nerezolvate complicate, care au rămas moștenire de la cel de al doilea război mondial: problema Tratatului de Pace cu Germania și problema Berlinului. Este vorba de probleme extrem de importante, a căror nereglementare pune piedici în calea creării condițiilor unei păci trainice în Europa și în întreaga lume.

In tot timpul desfășurării lucrărilor Conferinței, opinia publică mondială a fost martoră la eforturile pe care le-a depus delegația Uniunii Sovietice și a R.D. Germane pentru a se ajunge la înțelegere. S-au făcut încercări serioase de a se apropia pozițiile statelor in legătură cu cele mai importante probleme internaționale nerezolvate. Lucrările conferinței s-au desfășurat într-un spirit practic, în condițiile unui schimb sincer de păreri. Din stabilirea bilanțului concret al tratativelor care au avut loc se desprinde concluzia că examinarea amănunțită și sinceră a problemelor care au stat în fața conferinței a contribuit la clarificarea multor aspecte ale acestor probleme. Au fost înlăturate o serie de confuzii, pozițiile părților s-au conturat mai precis. Așa cum se subliniază în comunicatul conferinței miniștrilor Afacerilor Externe, în mai multe probleme a avut loc o apropiere între pozițiile părților.

In cuvintarea pe care a rostit-o la închiderea celei de a doua faze a Conferinței de la Geneva, A.A. Gromiko, șeful delegației sovietice, a apreciat că schimbul multilateral de păreri a dus în primul rînd la realizarea unei înțelegeri în legătură cu sfera problemelor referitoare la Berlinul occidental, care trebuie să fie incluse în acordul provizoriu respectiv. S-a ajuns la înțelegerea că acest acord trebuie să cuprindă îndeosebi probleme ca efectivul forțelor armate ale celor trei puteri din Berlinul occidental, interzicerea amplasării armei rachetă și atomice pe teritoriul Berlinului occidental, interzicerea activității subversive și a propagandei ostile, accesul în Berlinul occidental, termenul concret de valabilitate a acordului și tratativele ulterioare în problema Berlinului occidental.

E de mare importanță faptul că toți participanții la conferință s-au înțeles ca acordul corespunzător să fie limitat în timp. A.A. Gromiko a precizat că pentru Uniunea Sovietică aceasta are o mare însemnătate principială, întrucît, așa cum a declarat nu odată, U.R.S.S. nu poate să semneze nici un document care să permanentizeze actualul regim de ocupație din Berlinul occidental.

Intre participanții la Conferință dăinuie însă unele divergențe esențiale. Din acestea fac parte problema reducerii efectivului trupelor străine în Berlinul occidental, termenul concret de valabilitate a acordului, adoptarea unei hotărîri asupra ținerii unor tratative directe între statele germane în vederea unei reglementări pașnice și a reunificării Germaniei, problema Tratatului de Pace cu Germania. Din păcate, miniștrii Afacerilor Externe ai puterilor occidentale nu s-au situat pe o poziție realistă în abordarea acestor probleme. De pildă, puterile occidentale au recunoscut practic necesitatea tratativelor dintre reprezentanții celor două state germane asupra problemelor legate de pregatirea și încheierea Tratatului de pace cu Germania, discutarea și elaborarea măsurilor concrete pentru unificarea Germaniei și dezvoltarea contactelor. Ele au făcut în felul acesta un oarecare pas spre recunoașterea rolului celor două state germane în rezolvarea acestor probleme, dar n-au fost consecvente în aceasta, întrucît au dovedit că nu pot concepe ca tratativele dintre germani să se desfășoare altfel decît sub tutela puterilor occidentale.

In comunicatul final al conferinței se subliniază că problema datei și locului reluării lucrării conferinței va fi reglementată pe căi diplomatice.

Divergențele existente obligă statele participante la Conferință să depună noi eforturi pentru a găsi soluții reciproc acceptabile în rezolvarea problemelor internaționale. Găsirea unor astfel de soluții depinde în primul rînd, așa după cum dovedesc faptele, de puterile occidentale. E necesar ca ele să înțeleagă că a sosit vremea ca în abordarea problemelor internaționale să se situeze pe poziții realiste, să țină seama de năzuința și voința popoarelor.

Conferința de la Geneva a dovedit încă odată necesitatea convocării unei conferințe a șefilor de guverne. Problemele asupra cărora miniștrii nu au putut să ajungă la un acord pot fi examinate și soluționate la o astfel de conferință.

SPORT

„Cupa satelor" în regiunea București

Așa după cum am anunțat, începînd de la 1 august, masele de tineri și tinere din comunele și satele regiunii București participă la o nouă competiție sportivă „Cupa satelor", care cuprinde cele mai populare discipline ca atletism, oină, volei, trîntă și tir. Această competiție, care are ca scop să stimuleze interesul tineretului din mediul sătesc pentru o activitate continuă, se va desfășura în 4 etape: pe asociații sportive și comune; pe raioane; pe centre de raioane și etapa finală pe regiune.

Concursul de atletism se va desfășura pe 4 categorii: juniori, junioare, seniori, senioare, și cuprinde probele: 100 m., 500 m., 800 m., 1.000 m., 1.500 m., lungime, înălțime, aruncarea greutății și ștafeta 4 x 100 m. Un concurent poate participa numai la o singură probă.

Concursul de oină se va desfășura sistem turneu. Va fi declarată campioană echipa care va acumula cel mai mare număr de puncte.

La volei, de asemenea, se va juca sistem turneu.

Concursul de trîntă se va desfășura pe 6 categorii: 55—61—68—76—84 și peste 84 kg. Sistemul de disputare, va fi la toate etapele, eliminatoriu. Durata unei partide va fi de 9 minute, împărțită în 2 reprize: una de 5 minute și una de 4 minute. Aici cîștigă concurentul care a acumulat cel mai mare număr de puncte, sau care fixează adversarul cu umerii pe saltea mai mult de 5 secunde (tuș).

SCURTE ȘTIRI

● La Olteni, regiunea București, s-a desfășurat zilele trecute o competiție de handbal în 7 dotată cu „Cupa Eliberării", la care au participat 4 echipe masculine și 3 echipe feminine. Pe primele locuri, atit la băieți cît și la fete, s-au clasat echipele asociației sportive „Facla" din satul Trivalea.

● Două echipe de rugbi ale clubului „Rapid" din București s-au deplasat la Vidra, unde au făcut demonstrație în fața tinerilor țărani muncitori. Demonstrațiile au fost precedate de explicații asupra regulamentului acestui sport, care au fost făcute de maestrul sportului Gh. Pîrcălăbescu.

● Duminică 16 august se va desfășura la Brănești un interesant concurs de orientare turistică dotat cu „Cupa Eliberarii". Participă echipe (formate din 2 băieți și o fată) din toate raionele regiunii București.

● Pe lîngă gospodăria agricolă colectivă din Udeni, raionul Videle, a luat ființă zilele trecute o nouă asociație sportivă care numără 42 de membri. Aceștia au primit noile carnete de U.C.F.S.

● In satul Olteanca, raionul Turnu Măgurele, a luat ființă o echipă de handbal feminin care va activa pe lîngă asociația sportivă „Unirea". Ea va participa la competiția de masă Spartachiada fetelor.

Consfătuirea internațională a specialiștilor în cultura porumbului

Luni dimineață au început la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală lucrările Consfătuirii internaționale privind „Agrotehnica culturii porumbului folosit pentru boabe și siloz". Această consfătuire s-a organizat în țara noastră, potrivit hotărîrii Conferinței a III-a pentru coordonarea activității științifice din agricultură, care a avut loc în anul trecut la Academia de științe agricole „V. I. Lenin" din Moscova, aprobată de Comisia permanentă pentru colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii — C.A.E.R.

La consfătuire participă delegații din R.P. Bulgaria, R.P. Chineză, R. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Mongolă, R.P. Romînă, U.R.S.S., R.P. Ungară și R.D. Vietnam. Asistă de asemenea specialiști în cultura porumbului de la Academia R. P. Romîne, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, institute de cercetări agricole și din unități agricole de producție.

In cuvîntul de deschidere ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, a salutat în numele oamenilor muncii din agricultura țării noastre pe participanții la consfătuire și le-a urat succes deplin în desfășurarea lucrărilor. Tov. Marin Stancu a aratat apoi principalele succese în organizarea și dezvoltarea producției de porumb în țara noastră, care în ceea ce privește suprafața ocupă în rîndul țărilor socialiste locul al treilea după U.R.S.S. și R.P. Chineză.

In continuare acad. A. S. Mussiko, de la Institutul de genetică și ameliorare a plantelor „T. D. Lîsenko" din Odesa a prezentat din partea delegației sovietice referatul „Structura și productivitatea asolamentelor de culturi prășitoare cu porumb". Referatul a cuprins principalele realizări în sporirea producției de porumb boabe și siloz pe terenurile experimentale și de producție din Uniunea Sovietică, prin folosirea asolamentelor raționale adecvate zonelor mari pedoclimatice. Referatul prezentat din partea delegației ungare de Joszef Koros, agronom principal al gospodăriei didactice a Universității de științe agrare, privind „Lucrările de bază ale solului și îngrijirile ce se dau porumbului pentru boabe și siloz", a subliniat rezultatele experimentale aplicabile în practică în legătură cu folosirea ierbicidelor în combaterea buruienilor din culturile de porumb, precum și în ce privește înlăturarea copilitului.

Au urmat discuții la referatele prezentate.

In cursul zilei de marți, la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală au continuat lucrările consfătuirii internaționale privind „Agrotehnica culturii porumbului folosit pentru boabe și siloz".

Au fost prezentate referate din partea delegației țării noastre. Prof. Gh. Timaru, candidat în științe agricole, a expus referatul „Folosirea îngrășămintelor la cultura porumbului dublu hibrid în condițiile pedoclimatice din R.P. Romînă". Referatul a cuprins rezultatul experimentărilor făcute de Institutul de cercetări pentru cultura porumbului în aplicarea îngrășămintelor minerale și organice la cultura porumbului dublu hibrid cultivat în țara noastră. In referatul „Influența densității, distanței de semănat și a formei spațiului nutritiv asupra producției la hibrizii dubli de porumb cultivați în R. P. Romînă", prezentat de ing. N. Șarpe, candidat în științe agricole, a fost subliniată marea însemnătate pe care o are în sporirea recoltelor de porumb numărul de plante la hectar in diferite zone naturale de producție și condiții climatice.

Au urmat discuții la referatele prezentate.

Ziua de miercuri. Referatul „Agrotehnica porumbului irigat", expus din partea delegației bulgare de Marin Bonev, șeful sectorului de cercetări științifice din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, a prezentat realizările obținute în extinderea culturilor irigate de porumb în R. P. Bulgaria, precum și rezultatele cercetărilor cu privire la tehnica irigării porumbului.

In referatul „Agrotehnica porumbului pentru furaj", prezentat din partea delegației R. D. Germane de dr. Walter Laube, cercetător științific la Institutul de cercetări agricole din Rostock, a fost subliniată însemnătatea porumbului pentru siloz și masă verde în hrana animalelor, extinderea acestei culturi în R. D. Germană, precum și metodele de cultură folosite pentru obținerea unor recolte mari și de bună calitate.

Au urmat discuții la referatele prezentate. Lucrările consfătuirii continuă.

Pe el îl cinstește poporul

S. LEONTIEV
I. VIKTOROV.

Oriunde ți-arunci privirea — cîmpii nesfîrșite. Grîul înspicat înalt și des, iar colo, mai departe secara, orzul, ovăzul, porumbul „regele cîmpurilor"... Agronomul colhozului, bucuros de bogăția recoltei, rostește plin de mîndrie:

— Grîul de Harkov, secară de Harkov, ovăzul de Harkov, porumbul și el tot de Harkov... Toate sînt soiuri selecționate de Iuriev.

Cuvintele acestea le poți auzi nu numai în regiunea Harkov și nu numai în Ucraina. Pe academicianul Vasili Iuriev îl cinstesc cu vorbă bună și cei din regiunea Celebinsk și cei din regiunea Penza, Briank, Iaroslav și din multe alte regiuni ale nemărginitei țări sovietice.

Iuriev și elevii săi au selecționat aproape douăzeci de soiuri de plante graminee și oleaginoase cu înaltă productivitate. Noile soiuri s-au înmulțit repede, sînt cultivate deja în 65 dintre regiunile și ținuturile Uniunii Sovietice și ocupă anual aproape două milioane de hectare din pămîntul colhozurilor și al sovhozurilor.

Să selecționezi un nou soi de plantă agricolă nu-i un lucru ușor.

— Pentru a pătrunde în tainele naturii vii — spune academicianul Iuriev — pentru a învăța să o supui, să creezi noi soiuri de plante agricole, se cer ani mulți de muncă încordată, pe care este capabil s-o depună numai cel ce muncește cu pasiune, cu multă dragoste. Și mai este încă ceva: nu trebuie să consideri că ți-ai însușit totul și că mai mult nu mai ai de la cine învăța. De învățat trebuie să înveți zi de zi. Lucrul acesta este cît se poate de însemnat în zilele noastre, cînd întreg poporul năzuiește să muncească în mod creator.

Să fii cutezător, să privești cu curaj înainte! — aceste cuvinte caracterizează în mod viu activitatea academicianului Vasili Iuriev de două ori Erou al Muncii Socialiste, membru al Academiei de științe din R.S.S. Ucraina, membru onorific al Academiei Unionale de științe agricole „V.I. Lenin", lucrător neobosit al R.S.S. Ucraina pe tărîmul științei.

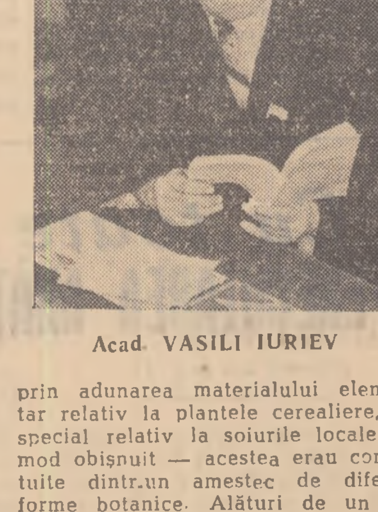
La 13 iunie 1921, Lenin a semnat decretul Consiliului Comisarilor Poporului cu privire la selecționarea semințelor. În decret se arăta că o sarcină de primă urgență a Comisariatului Poporului pentru agricultură este înmulțirea și extinderea în Republica Sovietelor a producției semințelor selecționate.

In anul 1920 Iuriev a dat pentru agricultura țării sovietice primele sale soiuri de grîu de toamnă și de primăvară de înaltă productivitate, iar mai tîrziu noi și noi soiuri de diferite plante.

Iuriev este director al Institutului de fitotehnie, de selecție și genetică. Anul acesta el a împlinit 80 de ani.

Ca și acum o jumătate de veac, el poate fi văzut în zori de zi pe parcelele experimentale controlînd și observînd vegetația culturilor cercetate. Viguros, sprinten el cutreieră întinsul teren al Institutului. Pentru el parcelele respective constituie o carte deschisă. Vorbind despre activitatea Institutului, Iuriev parcă ar răsfoi paginile acestei cărți.

Munca de selecționare a început

Acad. VASILI IURIEV

prin adunarea materialului elementar relativ la plantele cerealiere, în special relativ la soiurile locale. In mod obișnuit — acestea erau constituite dintr-un amestec de diferite forme botanice. Alături de un soi nearistat pot fi întîlnite și plante aristate, alături de cele cu spicul roșcat unele cu spicul alb, alături de cele cu boabele roșii unele cu boabe albe, alături de unele mai timpurii, altele mai tîrzii și așa mai departe.

In mod obișnuit aceste soiuri locale sînt descompuse în formele componente pentru a se studia fiecare formă în parte.

— Selecționarea în masă, spune Iuriev, a pus la noi bazele unor astfel de soiuri ca grîul de toamnă „milturum-120", ca grîul de primăvară, „arnăut Kocina", ca „orzul Molocinii". Aceste soiuri au primit toate denumirea de îmbunătățite.

Fixarea, alegerea materialului elementar inițial, este o problemă hotărîtoare în ceea ce privește selecția.

Această problemă a fost rezolvată în mod just de către V. Iuriev.

Pe cîmpiile colhozurilor și sovhozurilor din regiunea Altai, Kaluga, Reazan și a altor regiuni se pot găsi și în prezent culturi masive de grîu de toamnă „eritrospermum-917". Acest soi creat de V. Iuriev încă în primii ani ai puterii sovietice se caracterizează prin aceea că are o înaltă productivitate, este rezistent la frig și are calități minunate la măcinat și panificație.

Cînd vorbim de selecționările lui Iuriev, ne gîndim nu numai la Vasili Iakovlevici, ci și la colaboratorii săi. In Institut lucrează un grup de remarcabili selecționatori sovietici. Printre aceștia se află V. Didus P. Kuciumov, M. Golub, T. Dmitrieva și alții.

Academicianul Iuriev a instruit o întreagă pleiadă de agronomi-selecționatori de semințe de soi. De mulți ani el este șeful catedrei „Selecționarea semințelor de soi" a Institutului agricol „Docuceaev" din Harcov. Manualul „Selecționarea în general și selecționarea semințelor la plantele de cîmp" la care este coautor și redactor Vasili Iakovlevici, a fost publicat în cîteva ediții pînă în prezent, și este folosit drept curs la toate institutele agricole de învățămînt superior. Dar agronomii selecționatori se mai înarmează cu cunoștințe temeinice din cele peste cincizeci de alte lucrări teoretice ale savantului.

Iuriev a fost întotdeauna atras de selecționarea grîului. Soiurile de grîu de toamnă selecționate de Iuriev, grîul de primăvară cu bobul tare, sînt cunoscute în întreaga țară. Academicianul lucrează neobosit creînd noi și noi soiuri. Alături de alți selecționatori din institut el a realizat astfel de soiuri de grîu de toamnă ca „Zenitka îmbunătățită", „Harkov-46" și altele.

Și în prezent colectivul institutului continuă să selecționeze noi soiuri de grîu din ce în ce mai valoroase. Producția acestuia trebuie să sporească simțitor în anii septenalului. In această privință selecționatorii din Harkov au deja cu ce sta în fața poporului.

Savanții din Harkov au reușit să rezolve încă o problemă foarte importantă — să obțină o formă de grîu de toamnă cu bobul tare rezistentă la ger. Această formă este tot atît de bună ca grîul de primăvară cu bobul tare în ceea ce privește calitatea; în plus este mai puțin expusă atacului de rugină.

La Kiev, la adunarea festivă consacrată decernării Ordinului Lenin Republicii Sovietice Socialiste Ucraina. Nikita Hrușciov a spus: „Cînd pomenești de pildă, numele tov. Iuriev, cunoscutul savant și academician, nu știu dacă este sau nu e aici de față, ai dori să-ți scoți pălăria în fața lui și să-i mulțumești".

Tovarășul Hrușciov a spus aceste cuvinte în numele poporului și ca o dovadă de respect față de savantul Iuriev.

In zece ani, de patru ori mai mult decît în 40 de ani

(Urmare din pag. 1)

grele, la înălțimi amețitoare, peste munți și ape.

Infăptuirea planului de electrificare a necesitat crearea unei puternice industrii electrotehnice, în stare să asigure mașinile și utilajul necesar acestei importante acțiuni. In trecut, toate mașinile și aparatele electrice erau aduse cu bani grei din țările apusului. Astăzi, există în țară fabrici și uzine care produc aproape tot aparatajul de care e nevoie pentru înfăptuirea lucrărilor de electrificare.

DE LA 443 LA 2.479

Tabloul minunatelor înfăptuiri obținute pe tărîmul electrificării țării e întregit de imaginea milioanelor de becuri care ard astăzi în satele țării noastre. Dintr-un vis, electrificarea a devenit și pentru țărănimea muncitoare o realitate vie. De la numai 443 cîte erau în 1945, numărul satelor electrificate a crescut la 2.479 în anul 1958. In ultimii zece ani au fost electrificate în țara noastră de patru ori mai multe sate decît în 40 de ani de regim burghezo-moșieresc. In perioada 1950-1957 au fost electrificate peste 800 de unități agricole socialiste de stat și mai mult de 10 la sută din numărul total al gospodăriilor agricole colective.

Electrificarea alături de toate celelalte transformări petrecute în viața satelor noastre în anii puterii populare, ajută masele țărănimii muncitoare să se bucure de bunăstare, de civilizație și cultură. Electricitatea este nu numai izvor de lumină, dar și o nesecată sursă de energie pentru acționarea tehnicii înaintate în agricultură. Există de-acum în diferite regiuni ale țării numeroase unități agricole socialiste în care curentul electric este folosit pe scară tot mai largă, îndeosebi în sectorul zootehnic. Și, privind în perspectivă, nu mai este departe vremea cînd și pe ogoarele țării noastre vom vedea tractoare și alte mașini agricole puse în mișcare cu ajutorul electricității.

Pentru agricultură, electrificarea înseamnă în același timp posibilități sporite de a pune în valoare noi și noi suprafețe de teren. Prin punerea în funcțiune a marii hidrocentrale „V. I. Lenin" care se construiește la Bicaz, de pildă, vor putea fi irigate circa 300.000 de hectare din sudul Moldovei și nordul Bărăganului. Acestea, pe lîngă alte zeci de mii de hectare aflate în apropierea Bistriței, care vor fi redate agriculturii.

La înfăptuirea mărețului plan de electrificare a țării au participat și participă cu elan sporit și masele largi ale țărănimii muncitoare. Succesele obținute sînt îndemn de a ne spori eforturile, de a folosi și mai bine posibilitățile și resursele locale, pentru a aprinde noi lumini pe harta patriei.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".